

magazine LRV

N° 99
SEPT - OKT - NOV 2022

Een magazine voor en door LRV

COVERSTORY

DE ZINTUIGEN

VAKANTIE TE PAARD

Door de Namib Desert

EVENTING

OP ZOEK NAAR MEER

‘ATLETISCH VERMOGEN’

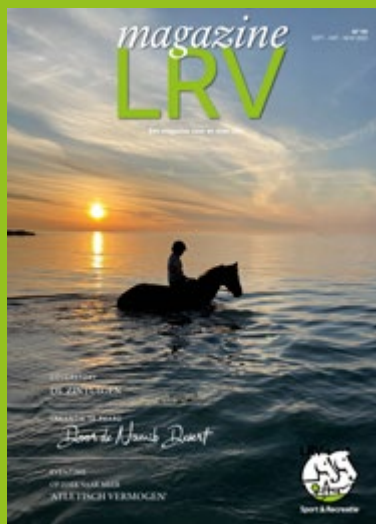
Sport & Recreatie

Slimme keuzes voor een gezonde paardenhouderij

Als professioneel paardenhouder of -fokker gaat al je aandacht naar het welzijn van je dieren. Maar hoe zit het met je paardenhouderij? SBB helpt je onderneming groeien én financieel gezond te houden met o.a. informatie over de zakelijke aspecten van je bedrijf. Bovendien kan je ook bij ons terecht met vragen over fiscale optimalisaties, de juiste ondernemingsvorm, milieubegeleiding, je omgevingsvergunning ...

**Samen slim ondernemen
begint op sbb.be**

COLOFON

sept - okt - nov 2022

Administratie LRV

Tel. 016/47.99.60

Fax 016/47.99.85

www.LRV.be

info@lrv.be

LRV Magazine verschijnt 4 maal per jaar

Eindverantwoordelijke

Maude De Smedt

RedactieraadManon Sterkmans, Kris Van Steen,
Maude De Smedt, Guy Baelden**Vormgeving**

Caroline Op de Beeck

Druk

Drukkerij Hendrix NV, Peer

Reclameregie

Maude De Smedt

Verantwoordelijke uitgeverMaude De Smedt, Waversebaan 99,
3050 Oud-Heverlee**Abonnementen**

- Voor leden:

11€/jaar via Equesterverantwoordelijke

- Voor niet-leden: abonnement (21,5€/jaar)
online te bestellen via info@lrv.be
KBC 736-4036846-61

Overname van artikels en foto's uitsluitend met toelating van de redactie en met bronvermelding. De redactie behoudt zich het recht om wijzigingen aan te brengen aan artikels en andere inlassingen waarvan publicatie in LRV Magazine wordt gevraagd.

Aan onze ruitervrienden ,

Het is er weer bijna voorbij die mooie zomer, voor velen onder ons was de Randolique het hoogtepunt van onze jaarlijkse trektochtenkalender, de plaats waar we samen nieuwe plannen smeden voor volgend jaar.

Zelf heb ik even genoten van de Franse versie, de Equirando die dit jaar doorging in de baai van de Somme op de prachtige locatie van de Henson stoeterij. Hiervan later een kleine impressie verder in het magazine.

Als primeur kunnen wij onze 'die-hards' ook al melden dat we voor den TREK 2023 naar het prachtige Merksplas trekken en onze tenten zullen optrekken op de terreinen van Den ESBERG een locatie voor velen gekend van de editie 2013 .

Natuurlijk bedanken we hier ook iedereen die zich deze zomer weer belangeloos heeft ingezet voor het organiseren en begeleiden van de vele onvergetelijke ponykampen en alle tornooien voor jeugd en senioren. Zo kan iedereen tevreden terugblikken naar dit prachtig zomerseizoen!

Zomerse groet

Guy Baelden

Voorzitter LRV Recreatie

- AGENDA TIP -

*"TREK 2023: in het prachtige Merksplas
Terreinen van Den Esberg"*

Activeer
nu je KBC

Deals

in KBC Mobile

Download
KBC Mobile en
ontdek hoe je cash-
backs kunt verdienen
bij je favoriete
handelaars.

Meer info op kbc.be/deals

INHOUD

VOORWOORD	03
COVERSTORY	07
De zintuigen	
VAKANTIE TE PAARD	10
Door de Namib Desert	
TOPPERS UIT LRV	22
Aurelie Deloof: Ik wil vooral 'goede vrienden' zijn met mijn paarden	
#BELEEF LRV	26-28
Op ponykamp Equirando 2022	
COLUMN	30
Met zijn allen	
EVENTING	32
Op zoek naar meer 'atletisch vermogen'	
KAMPVERSLAG	38
Op Kamp met LRV Rijkevorsel ... door de oge, van Wolff van Westerrode	
CLUBNIEUWS	44

HORSEMANSHIP & WETENSCHAP IV

DE ZINTUIGEN

OM EEN PAARD BETER TE BEGRIJPEN, IS HET BELANGRIJK TE WETEN HOE HIJ ZIJN OMGEVING ERVAART. HET PAARD HEEFT NET ZOALS DE MENS VIJF ZINTUIGEN, MAAR ZE ZIJN ANDERS ONTWIKKELD... BIJGEVOLG ERVAREN PAARDEN DE DINGEN NIET OP EENZELFDE MANIER. AAN DE HAND VAN WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK EN OBSERVATIES WORDT GEPROBEERD EEN STEEDS DUIDELIJKER BEELD TE KRIJGEN VAN HOE EEN PAARD HOORT, ZIET, RUIKT, SMAAKT EN VOELT...

Tekst : Magali Van Der Heyden - **Foto's :** Magali Van Der Heyden

1. ZIEN

Monoculair en binoculair zicht

Voor een prooidier is het essentieel roofdieren tijdig te ontdekken om te overleven. Een paard heeft daarom grote ogen, die aan de zijkant van het hoofd staan. Hierdoor is het monoculaire zicht (het deel van de wereld dat ze maar met één (= mono) oog kunnen zien en waarmee ze dus géén diepte kunnen zien) veel groter dan bij de mens. Zijn lange neus staat hem ook nog in de weg, waardoor een paard loodrecht op zijn neus en onder zijn neus een blind stuk heeft (net als de mens, wij zien ook onze mond niet). Het binoculair zicht - daar waar het zicht van beide ogen el-kaar overlapt - is dus kleiner. Ons dieptezicht is bij gevolg beter en breder dan dat van een paard. Het totale gezichtsveld van het paard, bedraagt bijna 350° met uitzondering van de blinde vlekken:

- boven zijn voorhoofd
- net onder zijn neus
- en een zone over zijn hoofd, over zijn lijf, achter de staart onderdoor de benen naar de kin.

Tijdens het grazen heeft een paard een panoramisch zicht, waarmee hij zijn omgeving kan scannen. Bijzonder is dat paarden een dubbele focus hebben: ze kunnen het gras, ongeveer een meter voor zich, en de horizon tegelijk scherp zien. Wanneer hij iets opmerkt of hoort kan hij - door zijn hoofd op te richten - meer dieptezicht krijgen, door met beide ogen te focussen. Bij de dressuur vraagt de ruiter aan zijn paard om na te geven, waarbij het voorhoofd zich op de verticale lijn bevindt. Het paard heeft bijgevolg een beperkt binoculair zicht (enkel schuin voor zich uit naar de grond gericht), ziet dus minder goed wat er voor hem gebeurt en dient hiervoor te vertrouwen op zijn ruiter. Een paard in hyperflexie (rollkür) ziet nog veel minder in de richting waar hij heen loopt.

Rijd je met je paard naar een hindernis, laat hem dan voldoende zelf voor zich uit kijken, zodat hij de afstand met beide ogen (dieptezicht) goed kan inschatten. Vlak voor het afzetten verdwijnt de hindernis uit het zicht en springt het paard op gevoel.

Dit is de betekenis van de lijn: Tussen A en C: binoculair zicht, naar de grond voor zich gericht in dressuurhouding

Tussen C en E: het paard heeft hier een monoculair zicht links en rechts

Boven A: ziet het paard niets, dus vertrouwt hij op de ruiter

Kleur, licht en beweging

Het licht, (de informatie van buiten), die op het netvlies valt, wordt via de oogzenuw naar de hersenen geleid waar het geïnterpreteerd wordt. Op het netvlies bevinden zich kegeltjes en

staafjes. De kegeltjes zorgen voor het zien van kleur. De mens is trichomaat en heeft dus drie soorten kegeltjes, waarmee we de kleuren blauw, groen en rood optimaal kunnen onderscheiden. Een paard daarentegen is - net zoals de hond en kat - dichromaat en heeft slechts twee soorten kegeltjes, die gevoelig zijn voor blauw en roodachtig oranje; groen zien onze paarden eigenlijk niet. Doordat ze minder kegeltjes hebben, is hun beeld dus minder gekleurd. Onderzoek heeft aangetoond dat paarden heel goed geel, wit, zwart en blauw kunnen onderscheiden van grijs. Groen en rood kunnen ze niet van grijs onderscheiden. De kleuren van hindernissen in een parcours en de achtergrond zijn bepalend voor de zichtbaarheid en dus het inschatten van de sprong. Zo zullen gele balken beter te zien zijn in een piste met grijze muren, dan blauwe balken... Verder onderzoek kan hierover heel interessante informatie aan het licht brengen...

De mens is trichomaat en een paard dichromaat; dit betekent kort gezegd dat hun beeld dus minder gekleurd is. Tekening: Joseph Carroll

In het donker zien paarden een heel stuk beter dan wij. Paarden hebben namelijk een tapetum lucidum in het oog, dit is een weerspiegelende laag die het licht terugkaatst waardoor het beeld - ook in het donker - beter zichtbaar wordt. De aanpassing van licht naar donker duurt voor het paard wel wat langer dan bij de mens, paarden komen in de vrije natuur geen situaties tegen van plotseling donker (of licht); ze leven niet in hollen of iets dergelijks, dus op die situaties is hun oog ook niet aangepast. Paarden zullen vaak wat aarzelen om een donkere ruimte binnen te stappen, of bij de overgang van licht naar schaduw; geef hun ogen dus even de tijd om zich aan te passen.

Een ander belangrijk verschil tussen mens en paard, is dat paarden bepaalde ganglia hebben in het oog, speciale cellen die beweging registreren. Het bewegen van een tak, de fietser in de verte, het konijntje op het veld,... ze hebben het allemaal gezien! Nee, ze zien dus geen spoken, paarden zijn alleen veel gevoeliger en alerter op bewegingen dan wij. Dit is een extraatje dat een paard als prooidier heel goed van pas komt. Wel zien ze alles minder scherp dan wij.

Als je in de ogen van je paard kijkt, zie je een korrelige structuur; dit is de corpora nigra. Deze houden fel zonlicht tegen en hangen als een soort natuurlijk zonnenscherm voor de lens. We kunnen besluiten dat paarden echt anders zien dan wij... Dankzij deze informatie kun je het gedrag van paarden een stuk beter gaan interpreteren, misverstanden voorkomen en gericht gaan trainen.

2. HOREN

Oren om te luisteren en te communiceren

Het paard heeft grote heel beweeglijke oren. Deze hebben naast een gehoorfunctie ook een sociale communicatieve functie. Paarden geven onderling subtiele signalen, door middel van lichaamstaal, onder meer met hun oren. Beide oren kunnen zich onafhankelijk van elkaar bewegen, om geluid te lokaliseren, de frequentie, sterkte en richting van het geluid te kunnen detecteren zonder dat ze hiervoor hun hoofd hoeven te bewegen. Paarden kunnen met die bewegelijke oren wel beter geluiden lokaliseren. Paarden zijn steeds op hun hoede voor gevaar, dit zit in hun brein ingeprent. Het geritsel in een struik, een krakend geluid, je voetstappen in de verte,... niets passeert onopgemerkt. Zicht en gehoor vullen elkaar hierin goed aan.

Het oor bestaat - net zoals bij de mens - uit drie delen: het uitwendig oor, het middenoor en het binnenoor.

Aan de binnenkant van de lange trechervormige oorschelpen zitten tal van klieren en opstaande haren, die het oor enerzijds beschermen tegen vuil en water, anderzijds zeer waarschijnlijk ook tegen heel wat ruis. Het scheren van de oren omwille van esthetische redenen is bijgevolg geen goed idee... de paarden worden hierdoor veel gevoeliger voor geluid en ruis en kunnen angstig reageren in een luide omgeving.

Gewenning door training

Net zoals bij de mens, worden de geluidsgolven omgevormd in beweging van de aanwezige vloeistof van het binnenoor. Hierdoor wordt het geluid zo'n twintig maal versterkt. De zintuigcellen met trilhaartjes in het binnenoor (labyrinth), meten deze beweging en geven de signalen via de gehoorzenuw door naar de hersenen. Het paard hoort wat beter dan de mens, maar ze kunnen vooral beter lokaliseren. Wij horen frequenties optimaal tussen één en drie kHz, het paard optimaal tussen één en zestien kHz. Hun bereik ligt wat verder (22 kHz) dan ons gehoor (16kHz), wat verklaart dat ze soms schrikken van iets wat wij niet gehoord hebben. In een drukke omgeving, zoals bijvoorbeeld op wedstrijd, worden onze paarden blootgesteld aan heel wat lawaai. Horen moet in deze drukke en luide omgeving soms wel heel lastig zijn. Het ene paard heeft hier al meer last van dan het andere. Door training kun je het paard laten wennen aan allerlei prikkels, dus ook aan geluidsprikkels. Denk maar aan muziek, ter voorbereiding op een stoet of misschien een Kür op muziek. Ook tijdens de training merken we dat paarden verschillende woorden (klanken) van elkaar kunnen onderscheiden, zoals de stemcodes die je gebruikt bij het longeren of bij het mennen. Bovendien zijn er vrijheidstrainers, die ook muziek gebruiken. Lorenzo bijvoorbeeld maakt gebruik van bepaalde muziek die aangeeft of zijn paarden in twee-, vier- of achttallen moeten blijven.

3. RUIKEN

Belangrijkste externe informatiebron

Net zoals bij vele andere diersoorten is de geur veel sterker ontwikkeld dan bij de mens. Dit komt omdat het oppervlak van het neusslijmvlies bij paarden (en ook bij andere dieren) groter is dan het totale huidoppervlak. Ook in de voorhoofdsholtes bevindt zich slijmvlies met deze receptoren. De neus is voor veel dieren de belangrijkste externe informatiebron. Onder-

zoek naar het reukorgaan is heel moeilijk. Geur is moeilijk meetbaar (het zijn allemaal losse moleculen, terwijl geluid en licht golven zijn) en aangezien dieren zoveel meer receptoren hebben, is wat zij al dan niet waarnemen niet controleerbaar. Geuren bezitten heel wat informatie over de omgeving. Paarden kunnen voedsel lokaliseren, de kwaliteit ervan beoordelen en (soms) giftige van eetbare planten onderscheiden. Van zodra er iets 'vreemds' in het eten vermengd zit, zoals medicatie, laten veel paarden hun maaltijd links liggen. Paarden herkennen elkaar en ons ook onder meer aan de hand van geur. Zo zullen merrie en veulen elkaars geur van bij de geboorte inprenten, zodat ze elkaar steeds terugvinden. Twee vreemde paarden gaan kennismaken door aan elkaar te ruiken en wisselen zo ook informatie uit. We zien ook dat paarden nieuwe voorwerpen vaak gaan verkennen door eraan te ruiken.

Flemen

Om een bepaalde geur goed te ontleden, gaan paarden 'flemen'. In het zeefbeen - tussen neus en mond - bevinden zich bij paarden twee doodlopende gangen met

ieder aan het eind (vlakbij de hersenen) een speciaal orgaan (organen van Jacobson). Bij het flemen krult het paard zijn bovenlip op, waardoor de ingeademde lucht (en dus de geur) van richting verandert en op deze orgaantjes terecht komt, waar het extra wordt 'bestudeerd'. Hengsten weten zo heel goed wanneer een merrie hengstig is. De feromonen (hormonen die voor andere paarden bedoeld zijn en via de lucht gaan) geven informatie over de seksuele conditie van de merrie. Onderzoek toont aan dat ook informatie over dominantie en waarschijnlijk nog veel meer, aan de hand van geur kan worden gecommuniceerd. Hengsten gaan vaak mesten bovenop een ander hoopje, dit om zo hun geur (en informatie) achter te laten.

4. SMAAK

Zoet, zuur, zout en bitter

Smaak hangt heel nauw samen met geur. Sommige paarden zijn heel kieskeurig. Dit zien we ook bij het grazen. Ze weten meestal wel wat eetbaar is en welke gewassen ze beter kunnen laten liggen. Ook bij het voeren van hooi en granenmengeling, laten paarden merken wat ze al dan niet lusten. De meeste giftige planten smaken vies, waardoor de paarden ze links laten liggen. Maar er zijn een aantal uitzonderingen die wél heel smakelijk zijn voor paarden en ernstige gevolgen kunnen hebben indien ze worden opgegeten. Let dus goed op wanneer je jouw paard laat grazen en inspecteer regelmatig de weide op zoek naar bijvoorbeeld Jacobskruid en andere boosdoeners...

De smaakpapillen liggen bij het paard achteraan op de tong. Waarschijnlijk kunnen ze net zoals wij zoet, zuur, zout en bitter onderscheiden.

5. VOELEN

Gevoelige tastorganen

De huid is het grootste zintuig. Er zijn geen specifieke tastorganen; het hele huidoppervlak bestaat uit gevoelige cellen, die geprikkeld worden bij aanraking, druk, temperatuursverandering en pijn.

Bij het paard is de snuit één van de best bezenuwde delen van het lichaam, vergelijkbaar met de hand van de mens. De tactiele tastharen maken het mogelijk om vreemde voorwerpen te detecteren, bijvoorbeeld tijdens het eten. Paarden zien niet vlak voor hun neus, dus het is van groot belang dat ze kunnen voelen wat ze onder hun neus hebben. De tastharen (rond neus en ogen) helpen ook bij het bepalen van de afstand tot een bepaald object. Onderzoek aan de tastharen is heel moeilijk en tot nu toe toont het aan dat afscheren waarschijnlijk tot meer stoten leidt. Ook wordt vermoed dat half afgeschoren snorharen storend zijn voor een paard. Halve snorharen zijn stugger en geven bij aanraking een harder gevoel voor het paard.

Groomen

De gevoeligheid van een paard merk je dagelijks en continu. Je paard voelt zelfs een vlieg! Streel je paard over z'n hele lichaam en je merkt zo waar hij graag of minder graag wordt aangeraakt. Paarden onderling maken ook gebruik van deze gevoeligheid. Ze gaan elkaar 'groomen' ter hoogte van de schoft en manenkam en genieten hier heel erg van. Bij het groomen - met name vlak voor de schoft - komen er endorfines vrij, stoffen die een goed gevoel geven, de paarden worden hier rustig van. Metingen tonen aan dat zelfs hun hartslag en het stresshormoon cortisol daalt als je op deze plek krabbelt. Ga bij je paard ook eens op zoek naar dit plekje, je zult zien dat hij dit heel erg leuk zal vinden.

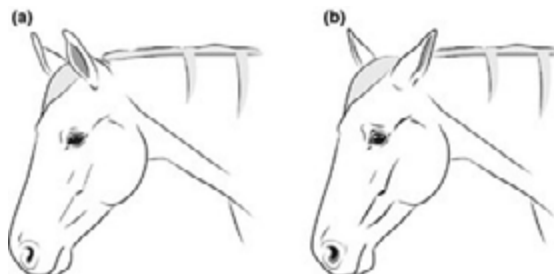
Gevoeligheid tijdens het rijden

Bij het rijden maken we ook handig gebruik van hun gevoeligheid. We gaan onze paarden trainen, zodat ze reageren op een lichte beëndruk, teugelhulp, zit, en een combinatie hiervan. Paarden zijn in staat om al deze verschillende hulpen te onderscheiden, indien ze consequent worden gebruikt. Een paard dat 'koud is aan het been' is niet zozeer een ongevoelig paard, wel een paard dat door inconsequente en onjuiste training, niet goed begrijpt wat er van hem verwacht wordt...

Paarden en pijn

Ondanks het feit dat paarden geen 'au' roepen en geen zichtbare blauwe plekken hebben, kennen ook zij pijn. Heel wat gedragsproblemen zijn een gevolg van pijn of angst voor pijn. Het is moeilijk om te bepalen hoe pijn ervaren wordt. Evenals bij mensen zijn er grote individuele verschillen in de gedragsreactie. Onderzoek gebruikt fysiologische parameters (pols, ademhaling etc), gedragsparameters (hoofdbewegingen, zweeten, krabben, etc) en interactieve parameters (reactie op geluid

en aanraking). Het is daarom ook belangrijk om de normale rust hartslag van je paard te kennen, zodat je een verandering ervan beter kunt opmerken. Let goed op de gelaatsuitdrukking van je paard om subtiele pijnsignalen tijdig op te merken. Dit kan gaan van een spanning in de kaak, het opensperren van de neusgaten, sneller ademhalen, het aanspannen van de onderlip, optrekken van de ogen, ...

Tekening: Andrea Klintbjer. Uit: Gleerup K, Forkman B, Lindgaard C, Andersen P (2015) *an equine pain face, veterinary anaesthesia and analgesia*.

Tekening a) gezichtsuitdrukking van een pijnvrij, ontspannen en aandachtig paard

Tekening b) gezichtsuitdrukking van een paard die pijn heeft

- 1 oren hangen wat lager
- 2 spanning boven de ogen
- 3 gespannen kaakspieren
- 4 opengesperde neusgaten
- 5 gespannen onderlip

Zoals je ziet is er al heel wat informatie voor handen, al blijft het moeilijk om de wereld letterlijk door de ogen van een paard te beleven...

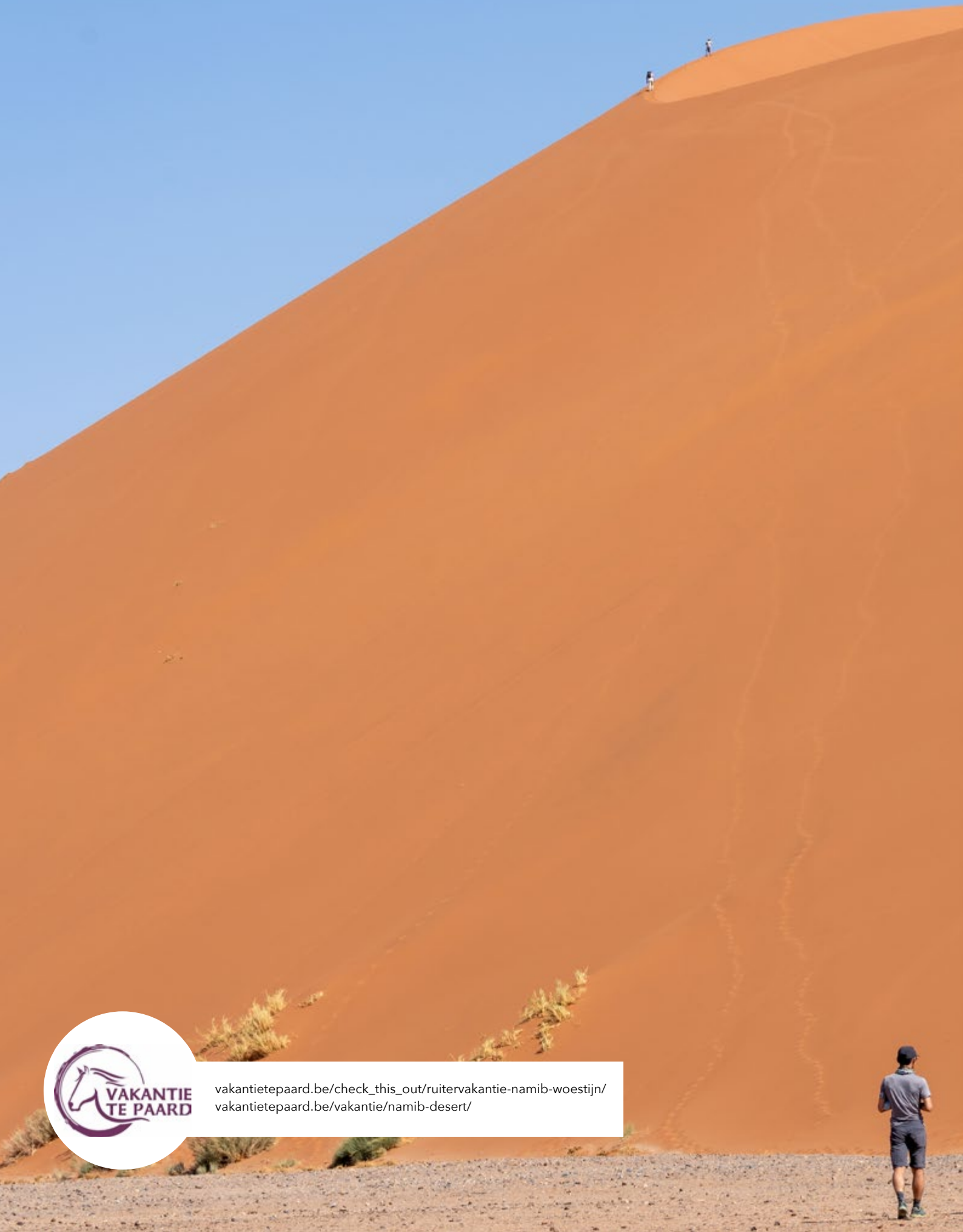

Wie is Magali Van der Heyden?

Magali is gediplomeerd instructeur van Haras de La Cense, verdiept zich in Equitation Science en is ook trainer B. Magali werkt zowel bij particulieren als professionele ruiters. Ze geeft lessen en clinics, helpt bij de training van (jonge) paarden en gaat hierbij op zoek naar een juist evenwicht tussen horsemanship, sport en wetenschap. Ze is tevens gespecialiseerd in het helpen van paarden met gedrags- en trainingsproblemen.

Je kan Magali volgen op Facebook, Instagram of op haar website: www.magalivanderheyden.be

vakantietepaard.be/check_this_out/ruitervakantie-namib-woestijn/
vakantietepaard.be/vakantie/namib-desert/

Door de Namib Desert

12 - 24 SEPTEMBER 2019

Tekst en foto's : Stephanie

Donderdag

12 september 2019

Ik heb geluk om van mijn hobby en passie mijn job te hebben. Alles startte ongeveer 14 jaar geleden: ik trainde volop endurance paarden en vond een ruitervakantie in het buitenland een welkome afwisseling. Mijn eerste keus was de African Explorer: een safari te paard in zowel Zuid Afrika als Botswana. Het werd een onvergetelijke trip, zelf nu nog - jaren later - krijg ik kippenvel wanneer ik vol begeestering kan vertellen over het mooie Afrika. Ik maakte bij thuiskomst onmiddellijk plannen voor een volgende ruitereis naar het Afrikaanse continent; MAAR ik leerde mijn echtgenoot kennen en kort nadien vervoegden twee levendige meisjes ons gezin. Mijn reiskriebels diende ik dus even on hold te zetten ... In 2019 - mijn dochters zijn inmiddels 9 en 10 jaar - vond ik dat het tijd was om dé sportieve uitdaging van mijn leven aan te gaan: 400 km te paard door de Namibische Woestijn.

Het plan was om ongeveer 9 maand op voorhand te starten met trainen (spieren én paardrijden), maar mijn gezondheid stak een stok in de wielen. Door heup problemen kon ik pas 3 maand voor de start VOORZICHTIG beginnen trainen. Het was dus even met de voetjes op de grond met frustratie en veel tranen. Mijn entourage bleef me steunen en aanmoedigen om te blijven geloven in de haalbaarheid van mijn grote droom. Heupdokter, osteopaat en kinesist namen de medische begeleiding op zich. Een personal coach - deels met oefeningen, deels met een aangepaste voeding (leve de eiwitten :-)) zorgde voor stabiliteit van armen, benen en heupregio. Mijn lichaam sterkte aan en daar was ik blij om. Ik besepte dat uiteraard ook aan ritme van paardrijden zou moeten gewerkt worden; we gingen daar dagelijks 6 à 8h te paard rijden ... Hiervoor klopte ik aan bij een paardenfluisteraar. Zij leerde me anders rijden dan ik al die jaren al deed. Het was super; een nieuwe wereld ging open. Ik ging steeds meer in mijn eigen kunnen geloven.

En nu ... 12 september: D-Day. Eindelijk is het zover! De échte start van een avontuur, een droom waar ik al jaren naar uitkijk! Het is een beetje met mixed feelings omdat ik mijn klein gezin en warm nest achter mij laat voor 12 dagen... De dagen vooraf was het wikken wegen wat er mee ging (en vooral wat niet mee kon) in de reistas. Travel light, niet zo simpel! Ik vlieg eerst naar Frankfurt (1h15) en vervolgens naar de hoofdstad van Namibië: Windhoek (10h15). De weersvoorspellingen zien er goed uit: 35°C overdag; 's nachts koelt het kwik af tot 10°C. De zon komt op rond 6h45 en gaat onder rond 18h45.

Vrijdag

13 september 2019

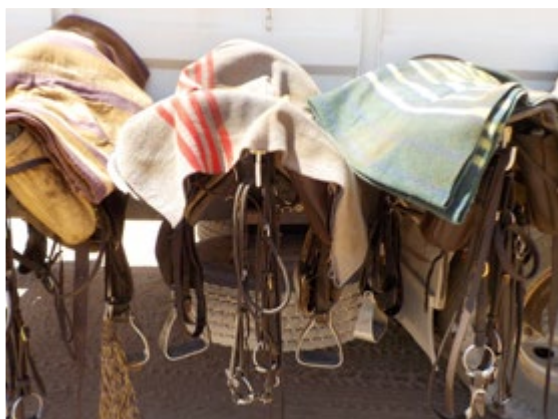
Zonsopgang boven Namibië terwijl ik nog op het vliegtuig zit. Prachtig!

Het eerste wat me opvalt:

- Bruin / zand
- Opgedroogde rivieren met hier en daar een plas (later zal blijken dat dit natuurlijke bronnen zijn)
- Veel wegen kris kras door elkaar
- Geen bebouwing op enkele huisjes / hutjes na
- Laag struikgewas en boompjes

Bij aankomst om 7h 's morgens is het 8°C, maar het warmt (zeer) snel op! Windhoek International Airport is een kleine luchthaven waar iedereen goed op elkaar ingespeeld is. Spoedig ontmoeten we onze chauffeur die ons naar de River Crossing Lodge brengt. De lodge ligt op ong 40 minuten rijden van de luchthaven en ong 10 minuten rijden van Windhoek City in het midden van een natuurreservaat. Onderweg zien we patrijzen, baboons en everzwijnen. De lodge is gebouwd naar het voorbeeld van een Duitse boerderij en heeft 20 huisjes/kamers. Ik geniet van een heerlijke koffie met zicht op het reservaat. De kamers zijn ruim, kraaknet en hebben geen inkijk van andere hotelgasten. De badkamer is gerieflijk met natuurvriendelijke badproducten. Na een heerlijke douche even de tijd om te genieten van het uitzicht met op de achtergrond vogelgeluiden die niet bekend in de oren klinken. Vandaag is nog een dagje rust, chill en relax voor we aan het GROTE AVONTUUR beginnen.

Om 19h is er kennismaking met Andrew, onze gids en de andere ruiters. Mike, Oliver & Harette uit de VS; Kevin & Cindy uit Canada; Cynthia en ik uit België; Katrien en Barbara uit Duitsland; Derek, Philip en Sally uit UK en Lindsay uit Ierland. Mike blijkt al drie weken in Botswana te reizen met safari's in ondermeer Makgadiki Pans, Kalahari Camp en Macatoo Camp waar hij Edwin en Ineke (klanten van mij) ontmoette en Philip is toe aan zijn 7e reis te paard in dit prachtige land. Andrew begint met een vragenronde: wie ben je; welke job doe je en welk paard past bij jou? Gevolgd door een bondige uitleg van wat we mogen verwachten van het paardrijden en het kamperen. Andrew toont de tekens voor draf (1 vinger in de lucht), galop (2 vingers in de lucht) en rengalop (2 vingers in de lucht en een 'draaike'); hand omhoog = stop.

Paarden op en af zadelen mag je zelf doen, maar de crew is standby om te helpen. Later zal blijken dat de zadels te zwaar voor me zijn om over een paardenrug te tillen en ik aanvaard dagelijks hun hulp. Na het rijden (20 à 60 km er dag): afzadelen, de paarden laten rollen, water geven en dan aan een touw vasthangen voor de nacht. We krijgen ook uitleg over de swag voor op onze stretcher: een canvas zak met bed, matras, 2 kussens en een donsdeken + een korte gebruikshandleiding over het water gebruik en de sanitaire voorziening.

Veel info ineens, maar het loopt allemaal over in elkaar. Elke deelnemer kijkt vol spanning uit naar de echte start; maar morgen eerst een bezoek aan Dune 45, ongeveer 5 km voor Sossusvlei; het gebied met de grootste duinen ter wereld.

WAW!

Zaterdag

14 september 2019

Tijdens het ontbijt komen de tongen los over de avonturen die iedereen beleefde: beren schieten, met paarden in drijfzand, ... iedereen is opgewonden voor het vertrek. Voor we in het busje stappen ontmoeten we Telane (de 'paardenfee') en wordt er een groepsfoto gemaakt. De rit naar Sossusvlei (ong 4h) loopt vlot. Het landschap is dor met heuvels, heel weinig verkeer en mensen. Ik geniet met elke vezel van mijn lijf!

Na de drop off van de bagage en de lunch - oryxvlees / cous-cous en salade - is er de demonstratie 'hoe maak ik mijn bed op'. Elke bedrol heeft zijn naam (aardvark; krokodil; giraf; kudu; ...).

Vandaag slapen we aan de boerderij waar de paarden staan en is er nog sanitair.

De rit naar Sossusvlei neemt ongeveer 2h30 in beslag; op gravelroad! Onderweg vertelt Andrew **weetjes**:

De Oryx kan na de kameel het langst zonder water; ook de struisvogel is een woestindier bij uitstek. Dieren in de woestijn moeten proberen : de hitte vermijden, water vinden en water opslaan/vasthouden. De Namib Desert is de oudste woestijn ter wereld. Een oryx is bleek, heeft een 'airco' huid, produceert geconcentreerde urine, heeft een witte buik en moet nooit drinken (hij haalt vocht uit gras). Mannetje: dikke hoorns, vrouwtje: smalle lange hoorns

Een struisvogelei bevat de voedingswaarde van 24 kippen-eieren

De Big Dady is de grootste duin ter wereld, ligt op ong 10 km voorbij Sossusvlei, wij stoppen aan Dune 45 (280 m hoog), ongeveer 3 km voor Sossusvlei. Hoe roder de duin, hoe ouder.

The only way is up; op weg naar de top. Absoluut de lange rit waard! Onderweg terug naar de boerderij stoppen we aan een lokaal benzinestation en trakteer ik mij op een heerlijk ijsje. De zon zakt aan de horizon; ik zie diamanten in het zand, gouden bomen en dieprode duinen.

WAAAAAAAAAW.

Hoe dichter we onze slaapplaats naderen, hoe donkerder. De hoofdzaklamp komt nu al van pas. We komen aan iets na 19h. Er is net nog licht genoeg om onze spullen voor de nacht te zoeken, een snelle douche (ja, vandaag is nog een echte douche mogelijk) een Gin & Tonic aan het kampvuur en het diner wordt geserveerd: kudubrochette, salade, broccoli, worteltjes en heerlijke aardappelen; gevolgd door een chocoladedesert. De maan is vol, doch genoeg sterren te zien (anders dan bij ons): oa schorpioen, boogschutter en het zuiderkruis. Het Zuiderkruis heeft heel lang een belangrijke rol gespeeld in scheepvaart. De vier sterren wijzen naar de zuidpool. Het is één van de bekendste sterrenbeelden van het zuidelijk Halfrond. Om 22h: bedje binnen met hier en daar gelach en een zoektocht om in onze swag te kruipen: een canvasbag met 2 kussens en dubbel donsdeken. Ik voel me als een sandwich, maar het is wel een héérlijk nestje. On top had ik een fles warm water gevuld. Snoozelen, blik op de sterren en weg was ik. In het midden van de nacht steekt een wind de kop op. Even naar de maan kijken en dan verder slapen.

Zondag

15 september 2019 * 20 + 15 km

Bij ochtendgloren rond 6h20 ben ik zo fris als een hoentje en klaar wakker om eindelijk de paarden te ontmoeten. Ik heb heerlijk geslapen. Nog een laatste keer mijn bagage sorteren zodat ik goed weet wat waar zit en klaarmaken voor D-day. Het is wel een beetje zoeken: nu is het nog koud en straks wellicht bloedheet. Op het ontbijt: eitjes met groenten en wit brood met kaas en boter. Koffie, verschillende soorten thee, melk ... 5* deluxe. Nadien mijn 'kamer' opruimen en hup naar de paarden.

15 paarden zadelen; er wordt ruimschoots de tijd voor genomen. Ik word gematcht met Charl. Een 16 jarige Anglo Arab schimmel ruin. Een cool paard, niet van de snelste (alhoewel ik later op de dag een '6^e versnellingsknop' ontdek) en stopbaar. Deze ochtend een rit van 20 km met voornamelijk stap, enkele drafjes en ook een galop. Charl voelt 100% betrouwbaar voor mij als nerveuze ruiter. Juist wat ik nodig heb om volledig zen te worden. Onderweg wijst Andrew ons enkele zebra's en oryxen en een super groot weversnest. Sommige nesten van deze kleine vogeltjes kunnen tot 50 jaar oud worden en wel 7 op 3m! Het is warm; dus drinken, veel drinken is de boodschap. Ik voorzie mijn fles van electrolyten; framboos. Op dag 1 heerlijk, op dag 11 beetje minder ☹️ We stoppen in Solitaire voor een pizza gevolgd door een 'famous apple pie'. Solitaire staat als stadje op de landkaart, maar is eigenlijk niet meer dan een tankstation, een restaurant en enkele winkeltjes. Eerst afzadelen, de paarden laten rollen, water geven en op een bepaalde volgorde aan het touw. Dan krijgen ze eten en wordt het stof uit hun huid en haar weg geborsteld. Aan tafel gaat het er hartelijk aan toe. Bloes, buf en pet steek ik onder water; heerlijk verfrissend ... voor 5 minuten. Deze middag een kortere rit, maar met een galopperende zebra naast ons. Het laatste stuk had Charl zijn slaapplaats geroken en trok hij een spurtje. Speedy conzales! Ik zal er maar aan wennen tegen D-day: 60 km

In het kamp aangekomen is er eerst de verzorging van de paarden. Gelukkig blijft het nog een uurtje klaar (de zon gaat onder om 18h45) en kunnen we onze spullen organiseren én een warme douche nemen. Er zijn twee douches inclusief omkleedcabine en er zijn 2 toiletten. De bagage gaat allemaal in een tentje omdat de vorige keer jackhalzen met wat kledingstukken gaan lopen waren... Nu klaar voor de apero en sterke verhalen rond het kampvuur. Ik heb mijn bedje opgemaakt vlak aan de paarden. Room with a view!

Maandag

16 september 2019: 30 + 25 km

De nacht was wat kort door de 'snoring horses'. Om half een 's nachts krijgen ze hooi en ook 's morgens om 6h; dit gaat steeds samen met zacht gehinnik en hoefgekrab. Super leuk om alles van zo dicht bij te zien en te voelen. Sterren, maan, moonshadowsilver, wat moet een mens nog meer hebben. Om 6h uit de veren om alles beetje te herschikken; kattewasje; donsdeken goed steken; oprollen; bedje weg en de zonsopang bewonderen. 'Busy, busy'. Als ontbijt: verse pistolets, kaas, granola, jam, pinda-kaas. Deze dag wordt warm. Deze ochtend ong 30 km tot aan de lunchstop met stap, draf, galop en rengalop samen met zebra's, kudu's en oryxen. Machtig met de dieren voor rond en achter ons. Charl hinnikt van plezier en mijn eigen lach kan niet breder zijn! 's Middags is er een verrassing bij de lunchstop: er is een zwembad! Een zwembad in het midden van de woestijn???

Uiteraard nemen we - na de lunch (pene met saus en gruyèrekaas) een duik in het - jawel - warme water. Na de siësta (zo rond 15h) en wat tuig aanpassingen, vertrekken we voor de volgende 25 km. En wat voor een 25 ... het landschap is zo afwisselend! Een wrattenzwijn dat plots vanonder een struik wegrent doet de paarden uiteen stuiven. Deze keer geen zebra, maar uitgestrekte vlaktes en héét: 38°C. Na een korte rustpauze op de top van een col dalen we te voet af tot een plateau waar we bij ondergaande zon een LSD doen: een Long Slow Distance galop. Subliem. Ik voel me instant gelukkig. Het is al donker als we het kamp bereiken. We kunnen uit de wind aan het kampvuur zitten en grappig: er is een 'geïnstalleerde wc' in een overdekte aanhangwagen. Deze avond op het menu: vis in curry kokossaus; rijst; kleine pompoentjes en tiramisu. Njammie! Boven ons: een prachtige sterrenhemel met de melkweg. Mijn bed opnieuw met zicht op de paarden en de sterren. Voeten naar het oosten, zodat de wind deze nacht niet om mijn hoofd waait...

Een zwembad in het midden van de woestijn???

Dinsdag

17 september: 30 + 20 km

Een minder goede nacht, dus ik maak gebruik van de tijd om de sterrenhemel af te speuren naar vallende sterren. Vroege ochtend: om 6h30 op, 7h ontbijt, 7h45 poetsen, zadelen en vertrek om 8h45. Deze ochtend rijden we ongeveer 30 km en in de namiddag staat 20 km gepland. 's Ochtends passeren we oude bushman kampen, rijden we door verschillende landschappen en hebben we top verzichten. We houden een pauze met zicht op struisvogels en oryx en sluiten de voor-middag af met een lange galop langs de snelweg (lees: gravelroad waar rap gereden wordt). Wind in de haren / helm. Onderweg kruisen we de Tropic of Capricorn.

Sommige ruiters krijgen het lastig door de lange rit in combinatie met de hitte; ik ben pro warmte, dus geen last! De lunchstop is aan een oase in het midden van de woestijn. Opnieuw een unieke locatie! Na het groomen: apertotijd en lunch: spaghetti met kudu bolognaise saus. We nemen een break van 2h30 om terug op krachten te komen. Ondertussen spotten we een reuze schorpioen en enkele kleine slangen. Er zijn opvallend weinig insecten. Tijdens de break geniet ik ervan om mijn viervoeter te verzorgen en naar een

drinkplaats te brengen. Deze namiddag een kortere rit van ongeveer anderhalf uur. Onderweg toont Andrew enkele struiken en bomen: 'Himbaparfum', een soort mirreboom en 'Wachtebeke' een boom met stekels die dient om de ziel van een dierbare terug te halen. Leuke info! Na enkele heerlijke galoppades komen we aan bij een Namib farm. De crew heeft al alles klaar gezet en na een heerlijke douche genieten van een spectaculaire zonsondergang. De stoelen voor de maaltijden zijn deze keer naast een stenen BBQ opgesteld. Op het menu: kudusteam op de grill en stooftotje van pompoen en courgette. Desert: crumble van bes, banaan en appel. Opnieuw zeer geslaagd!

Woensdag

18 september: 35 + 10 km

Préhydrateren is de boodschap: we moeten van 8h30 tot 14h toekomen met amper 2l water... Er hangt nervositeit en spanning in het kamp. Het plan is te rijden tot aan de Kuiseb Canyon; dan is er een steile afdaling met de paarden aan de hand, gevolgd door een break en dan terug steil omhoog. We starten de rit met een stuk in stap door een prachtige canyon gevolgd door een leuke galop op de vlakke. Deze paarden zijn zo tof en werkwilbig! Onderweg stoppen we voor een appel minibreak (ik deel met Charl) en Andrew toont ons de richting die we uitgaan. Zalig het geluid van kletterende hoeven op het gesteente! Ik zie gouden bomen, zilveren stenen en diamanten in het zand. Na een rustiger stuk komen we aan bij de rand van Kuiseb River Canyon. Moeten we hier naar beneden? Rots, steile stukken ... maar onze viervoeters zijn top en de max. In de canyon beneden aangekomen valt de hitte op ons. Deze middag een snelle lunchstop (zonder extra water): een wrap met powerbar. En dan ... terug naar boven. Jawadde dadde! Blij dat ik spiertraining deed. Charl is een echte gentleman en biedt steun waar nodig. 300m klimmen op rotsen en leesteen (met hier en daar fossielen) op 10 minuten. Er hangt een schroeiende van de hoeven... Ik ben buiten adem en ben blij dat ik nog wat electrolyt water over heb. Als iedereen boven is (de één al wat fitter dan de andere) rijden we nog een stuk tot aan de truck waar de paarden (en ruiters) water kunnen drinken en even kunnen bekomen. De rit vervolg rit naar het kamp is kort: amper 10 km (zo grappig, hier in België zou dit al een laaaaange wandeling zijn). Rond 16h komen we aan in het kamp. Leuk om ons eens op het gemak en bij volle daglicht te installeren, te douchen en te genieten van een rustig uurtje aan het kampvuur. De wind is wel een spelbreker, maar gelukkig gaat die snel liggen. Straks genieten van een 'sundowner' apero met hapjes en happy stories rond het kampvuur. De tijd vliegt, we zijn ondertussen al woensdag ... maar ik leef en geniet van elk moment. Muizenissen vloeien uit mij weg; ik voel me helemaal zen!

Deze avond op het menu: lam; worteltjes; erwttjes; salade; aardappel en cheesecake als toetje.

Donderdag

19 september: 30 + 20 km

Vorige nacht een heel mooi zicht op de melkweg gehad! Mijn spieren blijven soepel enkel pijn in de liesstreek en onderrug. Maar doorbijten; er staan nog enkele kleppers van ritten op het programma! Na het ontbijt (vandaag maispannekoeken met honing) een ochtendrit van 30 km door alweer immer veranderend landschap. 's Middags heb ik reuzenhonger; na het verzorgen van de paarden: vissoep en versgebakken brood. Njammie! En dan even chill voor het laatste stuk vandaag. Ik melde dat ik vond dat mijn viervoeter wat anders liep dan anders en op nog geen half uur werden ook de achterhoeven beslaan. De namiddag rit verliep vlekkeloos. De dag vloog alweer voorbij. Het blijft sprookjesachtig om bij ondergaande zon over de vlakte te galopperen. Aangekomen in het kamp zien we giraffe sporen en inderdaad kort daarna zien we op een afstand twee giraffen nieuwsgierig naar ons kijken (en wij naar hen).

ONVERGETELIJK!

's Avonds ook een 'onvergetelijk' nagerecht: geflambeerde banaan op het kampvuur.

Vrijdag

20 september: 40 + 20 km

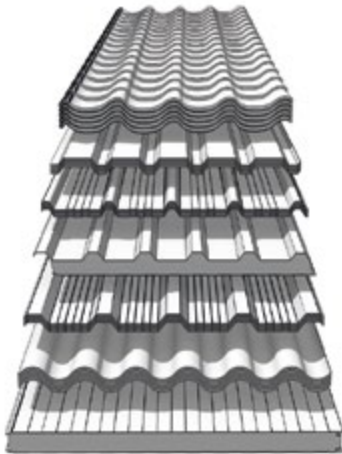
Na het ontbijt (warme mueslipap) om 8h45 zijn de paarden en ruiters klaar voor dé tocht van deze vakantie: 60 km ... We starten met 12 km op het gemak over stenen terrein en nemen een 1e break met noten gevolgd door een drinkstop voor de paarden iets verderop. Vervolgens stukken stap en galop; 28 km verder. Het landschap is achter elke hoek anders. Ik ben sprakeloos. Om 14h30 lunch: tarwerijst, groenten en kip. Er was een technisch probleem met de truck maar ook dat was snel opgelost. Nog 20 km te gaan en bij zonsondergang galopperen we ons kamp binnen (allez ttz, we stoppen 500m ervoor om de paarden nog even te laten uitstappen). Net op tijd om bij klaarte ons bed op te zetten en een snelle douche te nemen en hupla: apero bij het kampvuur. Op het menu: kudusteak, groentestoofpot, curryrijst en marshmallow voor desert. Na het diner nemen we het programma voor morgen door en de avond sluiten we af met alweer vele lachbuien. De paarden zijn - net als de ruiters - de 60 km zéér goed doorgekomen.

Deze avond voelt de wind frisser aan, we naderen de kust en koude oceaanolucht wordt aangevoerd. Morgen de laatste volle dag rijden, 's avonds buiten slapen en de volgende dag aankomst bij de Atlantische Oceaan.

Deze nacht is de laatste nacht in de 'wide open' en yes: ik zie een vallende ster...

KoMat

STOCK DEALS

- Dakplaten
- Golfplaten
- Dakpanplaten
- Damwandplaten
- Sandwichpanelen
- Hout
- OSB platen
- Betonklinkers
- Betonbanden
- Betonplaten

Kijk voor onze prijzen, stock en 3 vestigingen op:

komat.be

Zaterdag

21 september: 20 + 35 km

Deze nacht was koud ... en nat ... We werden verrast door dikke mist. Geen sterren aan de hemel bij het ontwaken, wel klamme lakens en bagage. Iedereen loopt er wat sip bij, wat een verschil met de andere ochtenden! Zelfs de paarden willen zo snel mogelijk naar beter weer. Het eerste stuk van de route (die we nu op gps moeten rijden ipv herkenningspunten) is over een groot 'strand' (hoewel de zee nog veraf is!); in galop uiteraard! Tegen 's middags trekt de mist weg en moeten we de zonnecrème boven halen. Ook vandaag weer vele waw's en wow's. Lunchstop is ergens 'in the middle of nowhere': pasta en lekkere saus er bij. Een uurtje om te chillen en dan opnieuw in het zadel voor nog eens 30 km. Gelukkig in de zon!

Deze rit loopt door een soort maanlandschap; onderweg stop ik even op een springbokhoorn op te rapen. Het is hier zo desolaat en stil; zelfs geen vogels die fluiten. Na een appelstop dalen we af naar de Swakopmund rivier. Het wordt wat groener en nu zijn er wel vogels en kudu te zien. Vroeger stroomde hier water, véél water. Nu staat alles droog; extreem droog! Het is de ergste droogte in jaren. Na een lange rit vol toffe, maar vooral stoffige galoppades (we zien niet bruin van de zon, maar wel van het stof!), komen we in een oase aan bij Roan (een vriend van Andrew). Stilaan komen we in de bewoonde wereld: er zijn deftige toiletten en een ruime, mooie douche en lavabo's met stromend water. Een camping deluxe! Deze avond op het menu: braai (BBQ) met lookbrood en caramelcake als toetje. De avond wordt afgesloten in Roan's Bar. Ik blijf niet te lang hangen, want wil nog een laatste keer genieten van de sterrenhemel en de wind in mijn gezicht.

Zondag

22 september: 50 km

De sfeer is uitgelaten deze laatste ochtend tussen de paarden. Voor een laatste keer onze bedrol oprollen en alles (door elkaar) opbergen in de reistas. We klimmen in het zadel voor de rit naar de Oceaan langs stenen, rotsen, kliffen, geultjes ... Charl neemt elke hindernis met gemak. Ik voel me een cross country ruiter. Laat die taluts maar komen. Na een enkele super lange galoppades; eindelijk: oranje duinen en meeuwen. De Oceaan nadert. En ja ... daar is ze: grote golven, klein strand, maar toch groot genoeg voor een allerlaatste galopke.

ZALIG

We sluiten af met een glaasje Zuid Afrikaanse bubbels. Nog een laatste keer: single los, hoofdstel uit, laten rollen en laten drinken. 's Middags (het loopt al tegen 15h) is er een broodjeslunch voorzien. En vervolgens kunnen we in het Beachhotel in Swakopmund inchecken. Na een heerlijke douche, ontzand ik zoveel mogelijk mijn bagage. Een halve woestijn haal ik eruit... Met bijna 45.000 inwoners is de populaire badplaats Swakopmund één van de grootste steden van het land. Een razend interessante citytripbestemming is Swakopmund zeker niet, maar de ontspannen sfeer, de frisse zeewind en de uitmuntende oesters bezorgen toch een vakantiegevoel. 's Avonds eerst een sundowner op het strand gevolgd door een afscheidsdiner in een nabijgelegen beachrestaurant.

Maandag

23 september

Een laatste ontbijt met ons groepje en dan transfer van ong 4h naar Windhoek.

Aangezien onze vlucht pas 's avonds vertrekt, blijven we nog even hangen in Rooftop Africa.

Practisch

LOCATIE

De Namibische woestijn is een uniek en spectaculair landschap. Paardrijden in de woestijn betekent oneindige ruimte en eenzaamheid onder een eindeloze open hemel. Op dit parcours heb je de mogelijkheid een aantal van de meest afgelegen delen van de wildernis van Namibië te zien, ontoegankelijk voor andere vormen van vervoer.

Deze woestijnrit biedt spectaculaire en fascinerende contrasten: enorme rode sterduinen bij Sossusvlei aan de Kuiseb River Canyon; de Tumas en Welwitschia vlaktes, Moon Valley, de seizoensgebonden Swakop-rivier en de Kustduinen van de Atlantische Oceaan.

HET RIJDEN

Dwars door de oudste woestijn ter wereld te paard is ongetwijfeld dé reis van je leven. Dit is de zwaarste rit in ons Namibische aanbod en enkel voor fitte ruiters. Enorm de moeite waard, een uitdaging voor elke ruiter met wederzijds respect tussen jezelf en je paard.

Jouw avontuur begint op het gebied van de Sossusvlei, langs heuvelachtige landbouwgrond 400km vervolgens door de Namib woestijn totdat je bij de kust aankomt in Swakopmund. Het terrein is meestal grind en rotsachtig, pas op het einde is er zand.

Je rijdt dagelijks tussen 20 en 50 km, door het Namib Naukluft Park die samen met de Skeleton Coast Park en het Sperrgebeit Park het grootste gebied van natuurbehoud in Afrika is.

Om te genieten van deze rit, dien je in goede gezondheid te zijn en een ervaren ruiter te zijn, comfortabel in het zadel bij lange stukken draf en galop. Dit is een uitdagende rit in een moeilijke omgeving, dus je hebt een sterke persoonlijkheid nodig en een gevoel voor humor, met de mogelijkheid om de positieve kant te zien, zelfs in tijden van tegenspoed.

Er zijn stukken van de rit wanneer het noodzakelijk is om je paard over rotsachtig terrein te leiden; voorzie schoeisel met stevige zolen! Er is een maximumgewicht van 85 kg; iedereen met overgewicht, dient een toeslag te betalen voor een 2e en/of 3e paard. De grootte van de groep is meestal tussen de vier en vijftien ruiters met twee of drie gidsen per groep. Je paard zal worden geselecteerd uit verschillende rassen: Arabische gekruiste volbloeden, Namibische warmbloeden, Zuid-Afrikaanse Boerperds, ranchpaarden of zelfs kruisingen met de beroemde wilde paarden van de Namibische woestijn. Met een hoogte van 143 tot 160 cm en allemaal fit, snel en erg zelfzeker, zelfs op dit ruw terrein. Er wordt gebruik gemaakt van comfortabele trekkingzadels.

Ruiters zijn meestal verantwoordelijk voor het verzorgen en zadelen van hun paard. Om ervoor te zorgen dat het paard geen singelwonden krijgt, wordt de singel met een beschermplaat voorzien.

KLIMAAT

Namibië is een typisch voorbeeld van een semi-woestijn droog klimaat. Seizoenen zijn het tegenovergestelde van die op het noordelijk halfrond. Dagen zijn meestal warm tot zeer warm, terwijl nachten koud kunnen zijn. Gemiddelde temperaturen overdag variëren van ongeveer 20° C tot 34 °C. Temperaturen in de winter 's nachts gaan - vooral in de bergen - soms onder het vriespunt. Neerslag is laag, de meeste regen valt in de zomermaanden november en februari tot maart. De ritten gaan door in de koeler wintermaanden vanaf eind maart tot oktober.

Weerpatronen kunnen variëren tussen verschillende regio's.

WAT IK ZELF HANDIG VOND OM MEE TE HEBBEN

Cowboyhoed met helm	Powerbanks
Buff	Hoofdlamp
Chaps	Verrekijker
Botinnes met antislipzool	Géén lectuur
Handschoenen zonder vingers	Electrolyten
Bruin / groen tinten	Anti irritatiezalf
Zachte reistas	en koersbroek
Poets set	

DE VOORZIENINGEN TER PLAATSE

Ong 100 liter water per dag voor paard en ruiter

4 kg per dag geconcentreerd paardenvoeder + ong 1kg droogvoer per dag per paard + 10 kg hooi per dag, per paard

Electrolyten voor paarden indien nodig

Eigen hoefsmeden; de hoeven worden niet gekapt (gebeurt natuurlijk door de harde ondergrond) + de paarden werken max 50 dagen per jaar = max 50 dagen per jaar ijzers op.

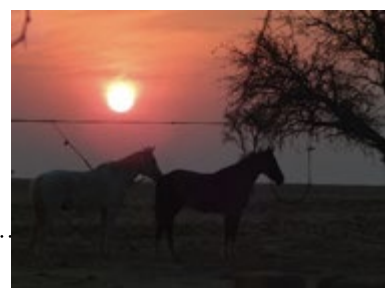
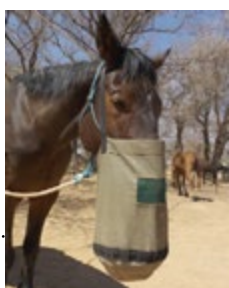
60 flessen wijn * voldoende gin/whiskey * 96 blikjes sap en/of spuitwater * 192 blikjes bier

Electrolyten *Thee / koffie / melk

60 kg vlees (oryx, kudu, kip, lam, varken) * 60 eieren * Appel / banaan / limoen

9 kg bloem voor brood * 10 kg aardappel / ajuin * 3 kg pompoen / courgette / pasta

Ontbijt: griekse yoghurt, honing, muesli, jam, pindakaas * Wrap / omelet, pistolets, ...

THE NAMIB DESERT

Life dawned splendid, cold and exciting
The sun played morning games
then rose strong with a spear of fire and darted its shot
at the arid, parched rocky landscape
The Namib defies the challenge of burning by carrying
the swift beautiful animals that live on it
Death at their heels, their majestic flight breaths danger daily
Yet they graze in exquisite grace, open, free and alert
No sun can mock their presence
The zebra madly bounding with the bottom bobbing ostrich
Oryx, kings in their fine cut suits and crowns
Springbok delicate and forever young
Urdu with heads between two castanets
Warthogs trotting as if in black tie
Vultures, hooked beaks to rip, ominous and searching
Snakes and geckos slink cognisantly, blotched yellow
like the sand
They all live together in their endless search to drink
All survive separately reliant on their innate speed
No sun can last to destroy this immensity as it slinks to
melt into the arms of the sand

- (c) Sally (mederüiter) -
September 2019

- AURELIE DELOOF - MET HAAR RELAX VD BISSCHOP WINNARES
FINALE 5-JARIGE SPRINGPAARDEN SBB-FINALE

AURELIE DELOOF: IK WIL VOORAL 'GOEDE VRIENDEN' ZIJN MET MIJN PAARDEN

Tekst: Kris Van Steen - **Foto's:** Hippofoto.be

Het Schipdonkkanaal en het Leopoldkanaal, respectievelijk "Blinker" en de "Stinker", trekken een evenwijdig rechte lijn door het Damse Polderlandschap ter hoogte van het West-Vlaamse pareltje Oostkerke. Uitvalsbasis van Aurelie Deloof. Dertig jaar jong, lid van LRV Pittem, pittig en een bijzonder fijn (paarden) mens. Aurelie wandelt regelmatig met haar paarden langs beide kanalen. Recht naar de top de verbeelding sprekende Damse Vaart. Dat deed ze overigens ook op het SBB-Kampioenschap voor vijfjarige paarden. Recht naar de overwinning met haar schimmel Relax vd Bisschop (Di Cantero Van Ter Hulst Z x Berlin) uit de wereldbepaalde fokkerij van Tom De Craene. In een razende vaart, maar ook dan bleef de schimmel kwaliteit tonen. Relax vd Bisschop en Aurelie zijn uitblinkers, geen stinkers!

Groom

Aurelie: Ik ben begonnen toen ik zes was. Met een pony'tje op een manege. Ik was van het allereerste moment verkocht. Dat heb ik zo vijf/zes jaar gedaan. Pony's en paarden, dat zou het worden. Het was tijd voor een eigen paard. Maar mijn ouders waren net een tikkelkje minder enthousiast ... en zo ben ik beginnen rijden voor eigenaars en handelaars. Heel veel verschillende paarden en pony's. Zo heb ik me leren aanpassen aan de paarden. Je kan wel willen dat de paarden zich aanpassen aan jou maar meestal blijft het dan ook bij 'willen' ... (*glimlach*). Het is de kunst om je aan te passen aan het paard. Dat heb ik jaren gedaan, tot op een bepaald moment Karel Cox me belde om voor hem te groomen. Een fantastische tijd, heel veel mooie concoursen samen gedaan en we komen nog altijd super overeen. Na een parcours stuur ik even de video door en Karel of zijn vrouw Marit Haarr Skollerud geven altijd feedback.

Ruilhandel

Aurelie: Ik rij regelmatig ook met één of twee paarden naar Karel om te trainen. Op een mooie dag ben ik met mijn hengst Quistello HW (Comme Il Faut x Berlin), en met Ito (Marius Claudius x Aramis de la Cense) om les bij Karel. Quistello kocht ik toen hij honderd dagen oud was. In het begin was die vooral groot en traag ... maar ik ben er altijd in blijven geloven. Quistello heeft eerst twee jaar LRV gelopen en dan ben ik er dus als zesjarige eens mee naar Karel gereden om les. Karel ging er toen ook zelf eens opzitten en hij was er heel enthousiast van. Ik wou hem eigenlijk niet echt verkopen en toen zei Karel dat hij een neef had van Quistello, dat was dus Relax. Hij komt uit de zus van de moeder Quistello. Karel heeft Relax gekocht op een veiling. Ik kreeg hem voor de helft hebben als hij de helft kreeg van mijn hengst. Een beetje ruilhandel dus ... Geven en nemen. Altijd de basis van een goeie samenwerking. (*brede glimlach*)

Kobbenetten

Aurelie: Ik ben destijds uit Limburg terug naar West-Vlaanderen gekomen om mijn eerste fokproduct Ohlala (Kannan x Con Air) te beginnen rijden toen die vier jaar oud werd. Ik kon bij Karel ook wel een aantal paarden van me zelf rijden maar evident was dat toch niet. Ik heb toen partime bij Koen De Waele gereden en combineerde dat met mijn eigen (jonge) paarden hier in Oostkerke. Ik heb een hele goeie samenwerking met de boer waar ik mijn paarden kan/mag stallen. Deze stal was een koeienstal, maar we hebben dat omgebouwd naar paardenstallen. Als er hulp nodig is op het land help ik hem en als ik eens 'internationaal' of op een meerdaags concours, ga springen dan helpt hij mij met de paarden die thuis blijven. Het is hier geen grote luxe. Er hangen wel wat 'kobbenetten' (nvdr.: Zeeuws West-Vlaams voor spinnenwebben, maar de paarden hebben ruime boxen. Ze hebben ruimte, rust, beweging en alles wat ze nodig hebben. Ze staan altijd in groep. Ook de sportpaarden. Paarden zijn kudde-

en vluchtdieren... Ze moeten plaats hebben en ze moeten zich amuseren. We hebben hier een piste, een paar crosshindernissen op de weides. We hebben de polders. Ik ga bijna dagelijks naar zee met de paarden. Tien minuutjes rijden met de camionette. Ook om er mee te zwemmen. Met of zonder zadel. De zee in en laat ze maar zwemmen. Zalig! Dat is echt een moment voor mezelf en voor de paarden. Ik heb nog geen één paard gehad die dat niet graag deed. Zuiver en zout waarden. Super gezond voor de paarden. En de piste ligt daar altijd goed ... (lacht) Ik kan wandelen en galopperen langs de vaart. We hebben hier een piste, een paar crosshindernissen op de uitgestrekte polderweides. Wat mij betreft is het hier een paradijsje ... Hier kunnen de paarden echt paard zijn. Ik probeer 'goede vrienden' te zijn met mijn paarden. Als ik in de piste dan eens een fout maak, dan vertrouw ik er op dat ze me dat ook zullen vergeven. (*knipoog*)

LRV

Aurelie: Ik noem Relax vd Bisschop een 'gangster-deugniet'. Hij is braaf en in de piste zal hij je nooit in de steek laten, maar in zijn dressuurmatig werk is hij zodanig los in zijn 'lijf' dat hij het moeilijk heeft om zichzelf onder controle te houden. En hij springt super snel van de grond. Hij moet nog sterk worden en daarvoor is LRV ideaal en een stuk aangenamer. De paarden kunnen in de winter twee keer hetzelfde parcours lopen, ze moeten niet elke week springen, bij de jonge paarden krijg je opbouwende parcoursen met een voetbalk. De paarden worden niet uitgewrongen en het kost in vergelijking veel en veel minder. Ik heb LRV 'herontdekt', ik heb al mijn paarden zelf zadelmak gemaakt en opgeleid. Ito is twee jaar op rij provinciaal kampioen geworden. In Midden en in Zwaar. Ik heb ondertussen ook al een paar paarden in het 1.40m. gestart en die zijn allemaal in LRV opgeleid. Van zadelmak tot internationaal niveau. Dat is toch leuk ... Ook de sfeer en de vrienden natuurlijk. In de barrage van het SBB-Kampioenschap stond iedereen mee te supporteren. Ook de Limburgers ... dat is toch fantastisch. Ik mocht gas geven van Karel en hij bleef heel goed springen. (*straalt*)

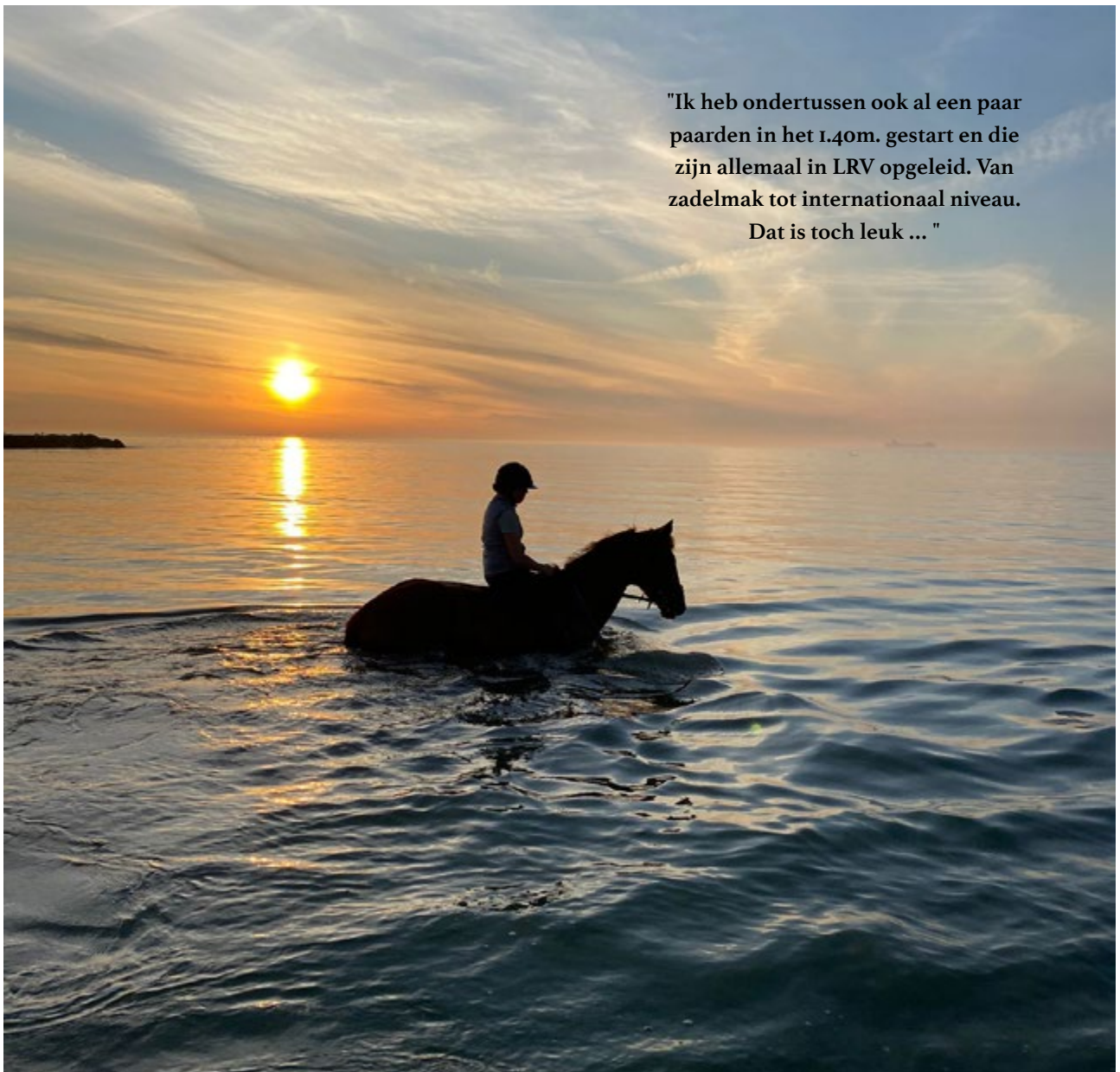
Ohlala

Aurelie: We proberen vier tot vijf veulens te fokken elk jaar. Onze stammerie is Heria DS (Con Air x Darco) die we konden kopen van Dion Soens. We hebben er ondertussen vijf veulens uit en ze is op dit moment nog drachtig van Escape Z. Ons eerste fokproduct noemden we Ohlala (v. Kannan), naar een vos paard met een donkere plek op haar achterhand, waarmee Laura Kraut sprong. Ons veulen was ook vos en had een vlek op haar achterhand. We hadden een naam en sindsdien krijgen al onze volgende producten een 'Ohlala' achter hun naam. (knipoog). De laatste jaren hebben we ook vaak met onze eigen hengst gefokt. Zijn eerste nakomelingen zijn nu drie en zij maken eigenlijk promotie voor hem. We hebben meegedaan aan het vrijspringen en we hadden een tweede en vierde plaats. Dat was zijn eerste jaargang waarin hij drie veulens heeft gegeven. Dan kan je niet zeggen dat hij slecht fokt. De moederlijk speelt natuurlijk ook mee ... Fokken is en blijft gokken maar je moet toch een beetje kijken naar de eigenschappen van je merrie. Het is veel werk en het zijn lange dagen maar het is altijd boeiend. En zolang we ons amuseren en het graag doen, wil ik zover geraken als ik kan, zowel in de sport als in de fokkerij. Ik had een paar jaar geleden nooit gedacht dat ik een internationale ranking-proef zou springen. Ik wil me vooral blijven amuseren en de paarden moeten zich vooral goed voelen.

Kaas en hesp

Aurelie: Vier dagen in de week sta ik op de markt en verkoop ik kaas en hesp. De paarden zijn een uit de hand gelopen hobby. Ik sta op om 4.30u. En dat lukt perfect. De dag dat ik het niet meer kan opbrengen of dat ik moeite moet doen om naar de stal te gaan. Dan stop ik! Er zijn altijd dagen dat het eens wat minder gaat, maar die dagen zijn voorlopig op één hand te tellen.

"Ik heb ondertussen ook al een paar paarden in het 1.40m. gestart en die zijn allemaal in LRV opgeleid. Van zadelmak tot internationaal niveau. Dat is toch leuk ... "

LAMI-CELL FOCUST ZICH OP HET
GEBRUIK VAN GERECYCLEERD
MATERIAAL EN VERMINDERD ZO DE
IMPACT OP ONZE NATUUR DOOR
GRONDSTOFFEN TE HERBRUIKEN.

lamicell.com

WANNEER U KIEST VOOR DE ENVIRO-
GREEN PRODUCTEN VAN LAMI-CELL,
HELP JE OM:

- Het niveau van broeikasgassen te verlagen
- De vraag naar aardolie te verlagen
- Afval op de stortplaatsen te verminderen

OP PONYKAMP

JULI EN AUGUSTUS ZIJN DE MAANDEN WAAROP
LRV PONYCLUBS / GEWESTEN / PROVINCIËS ...
OP PONYKAMP TREKKEN.

ER VERSCHENEN DE AFGELOPEN WEKEN
DUIZENDEN FOTO'S OP DE SOCIALE MEDIA VAN
OVERAL TEN LANDE/BUITENLANDE ...
WE KUNNEN ZE ONMOGELIJK ALLEMAAL
PLAATSEN.

EEN KLEINE GREEP UIT ÉÉN VOOR ÉÉN FOTO'S
MET LACHENDE EN BLIJE GEZICHTJES.

STEPHEX

Horsetrucks

Stephex Horsetrucks is the unrivaled European leader in the design and engineering of equestrian vehicles. Stephex offers a wide range of horsetrucks, trailers and groom suites.

Stephex Horsetrucks includes different brands: the functional AKX, the iconic STX, and the luxurious KETTERER.

Tom KERKHOFS
Sales Director Horsetrucks
+32 478 44 76 63
Tom.Kerkhofs@stephex.com

The choice is yours!

WWW.STEPHEXHORSETRUCKS.COM

EQUIRANDO 2022

Onze LRV-Recreatievoorzitter was eind juli te gast op de Equirando met maar liefst 1100 (!) deelnemers. Vergelijkbaar met De TREK bij ons in Vlaanderen. De editie van 2022 vond plaats in de Baai van de Somme (Frankrijk). Sommige deelnemers hadden 100 kilometer in de kuiten/hoeven. De strafsten kwamen toe met 2600 km. (!) op de teller. Met deelnemers uit Frankrijk, België, Spanje, Zwitserland, ... was het een internationale en geslaagde editie.

www.crtehautsdefrance.com/equirando-2022

Samen in galop naar een veilig platteland!

Jij doet toch mee?

Het platteland is een plek waar we wonen, ons ontspannen en amuseren of de kost verdienen.

Door dat samengebruik ontstaan soms gevaarlijke situaties op de (smalle) plattelandswegen. Met wat begrip voor elkaar, brengen we niemand in gevaar. Plaats jezelf eens in de schoenen (of laarzen) van de andere weggebruikers. Zo blijft het platteland voor iedereen veilig en plezierig!

#plezantplatteland

EEN COLUMN GESCHREVEN NET VOOR AANVANG
VAN HET WK JUMPING EN (PARA)DRESSUUR
OVER HET BELANG VAN BASISSPORT ... LRV DUS

"MET Z'N ALLEN ... #TOUSENSEMBLE"

Met z'n allen.

Zal Amsterdam oranje kleuren als Team Holland straks uit buurland Denemarken terugkomt met goud om de hals? Zal de grote markt in Brussel vollopen als de Belgische springduivels hun duivels ontbinden en na Europees Kampioen, ook wereldkampioen worden. Zullen er F16's het luchtruim der Lage Landen ingestuurd worden, om de nieuwe Kampioenen al op grote hoogte welkom te heten?

Zal de start van de Wereldruiterspelen in Herning net zo enthousiast ontvangen als de Tour de France. Zullen de Denen net zo 'Huge' zijn van zes tot veertien augustus, als tijdens die eerste dagen van juli? Zal de media meerdere tanden bijsteken voor onze springende paarden en hun ruiters en amazones. Zullen specialisten en ex-ruiters/amazones dagelijks columns schrijven, meningen verkondigen over de edele sport der dressuur? 'Passage' zou overigens een mooie werktitel kunnen zijn voor deze dagelijkse rubriek in uw krant / nieuwsapp.

Ritmisch. Met de nodige tact en regelmaat. Maar helaas ook ter plaatse blijven trappelen. Want op al deze bovenstaande vragen, vrees ik dat ik 'nee' zal moeten antwoorden. Als u diep in uw hippische zelf kijkt, dan zal u wellicht tot dezelfde conclusie komen. Nochtans is het in andere sporten wel mogelijk. Vraag maar Jonas. Vraag maar aan Wout. Vraag het aan Lampi. 'A simple farmer's son'.

Ligt het aan de prestatie van onze ruiters en paarden? Absoluut niet! Ligt het aan het aantal beoefenaars van de sport? Neen. Wereldwijd zijn er meer beoefenaars van de paardensport dan beoefenaars van de fijne sport van het wielrennen. Ligt het aan de passie van al wie betrokken is bij de wereld van het paard?

Helemaal niet. Weinig sporten waar de betrokkenheid en de passie zo het 5-sterrenniveau bereikt als bij de onze.

Geen enkele sport waar man en vrouw zo evenwaardig zijn. Daar ligt het dus ook niet aan. Tikkeltje ingewikkeld... misschien. Al is koerstactiek of een VAR-interventie in het voetbal ook niet altijd in één duidelijke zin te vatten.

Zouden paardensportliefhebbers, minder uitbundig zijn? Minder emotioneel misschien? Ik weiger het te geloven en gooi Aken in de strijd. Heeft u de menigte in de Achener Soers gehoord en gezien na de barragedemo van jong talent Gerrit Nieberg in de GP? Wauw! ... I'll rest my case.

Een week voor de start van de Wereldruiterspelen in Herning - een ideaal momentum voor enige zomerse reflectie - pleit ik voor een rondje denkwerk hieromtrent.

Beginnen doen we met een kruisje. Zet dat maar bij basissport. #beleefLRV. Geen zware financiële hindernissen voor wie een parcours binnen rijdt. Geen hoge witte drempels of hekjes voor wie van paardensport wil proeven. Geen al te moeilijke wendingen voor fokkers en opleiders van jonge paarden.

Hoe meer mensen betrokken bij de wereld van het paard, hoe meer mensen die weten wat het is om over een kruisje te springen. Hoe meer bodem/draagvlak dus. Zand of gras. Maakt niet uit. Geef mij maar gras ... maar dat is persoonlijke voorkeur.

We springen over rechtes en oxers. Ieder op zijn niveau. 80cm. of 1.60m. maakt niet uit. Plezier voor ruiter en paard. Daar draait dit rondje om. Halen ontspanning in de wending. Ritme houden nu. Springen de driesprong. Niet te groot inkomen. Bescheidenheid siert. Kleine ophouding. Contact houden en rustig blijven op de uitsprong.

Eindigen doen we op de dubbel. Van basis- naar topsport en omgekeerd. Mooi in het midden. Beetje volgen. Niet trekken. De afstand komt vanzelf met een beetje vertrouwen en ondersteuning. Ritme houden. Landen. Belonen. ...

Zou Jan met de wieler- of de voetbalpet die nuances kennen? Zou Jan met eender welke pet weten dat paardensport geen elite-sport is, maar een sport die in Vlaanderen, Nederland en in heel veel delen van de wereld, bij de meest beoefende staat. Ook door de niet gefortuneerden van deze wereld. Zou Jan met diezelfde pet weten dat er ongelooflijk veel tijd, liefde en energie kruipt in de opleiding van een paard of een pony. Zou hij weten hoe slim en gevoelig ze zijn. Wat voor een fantastische dieren, paarden zijn.

Laten we aan Jan en alleman, die verhalen vertellen. Ze delen en creëren. In Herning. In Pratoni. In Afrika, Azië of Australië. Op het landelijke concours in Sint-Gillis-Waas. Op de Brussels Stephex Masters. In Spruce Medadows. In Mechelen en Den Bosch.

Het zal na Herning wellicht niet voor volgelopen grote markten zorgen. De F16's van het Belgische leger blijven wellicht aan de grond gezien de hoge brandstofprijzen. De voorpagina's zullen voor de Jupiler Pro League en de Eredivisie voorbehouden zijn. Maar Parijs 2024 mag op zijn minst als een eerste piek worden gezien. Parijs heeft iets met pieken en torens. Met sport en sportbeleving ook.

Laten we met z'n allen aan die beleving werken de komende twee jaar. Top- en basissport toegankelijk houden. Met zijn allen. Fokkers, meners, organisatoren, media, ruiters en amazones van jonge- en toppaarden. Met z'n allen ... #Tousensemble ... op gras of zand.

"Praten over
eventing en
eventing fokkerij"

OP ZOEK NAAR MEER 'ATLETISCH VERMOGEN'

Tekst: Kris Van Steen - Foto's: Dirk Caremans

Breng twee verstandige, bevlogen, gepassioneerde paardenmensen die elkaar heel erg respecteren bij elkaar op een prachtige locatie - dank u Koen en Griet van K&G Sporthorses - en er gebeuren magische dingen. Niet door (tover)kunst en vliegwerk. Wel door een brouwsel van kennis, ideeën en (top)sportervaring. De liefde en de passie voor de eventingsport, doet de rest. En BWP kan er als stamboek alleen maar wel bij varen. Want zowel Marc Van der Beken, die al verschillende eventingpaarden uit zijn fokkerij 'Ten Hunsel' zag schitteren op nationale en internationale wedstrijden als Joris Vanspringel, vijf (!!!) maal Badminton succesvol uitgereden, zijn er van overtuigd dat er ook voor wat mij betreft de 'mooiste aller paardensport disciplines' veel meer mogelijk is voor het Belgisch Warmbloedpaard. Dit artikel in twee delen, vormt een eerste aanzet. Moet (!) en zal vervolgd worden als het aan Joris, Marc en zovele anderen ligt.

Marc: Ik heb zelf wel eventing gereden. Ik heb mijn best gedaan maar aan mij is geen fantastische ruiter verloren gegaan. 2* was mijn limiet. Maar ik heb wel een wetenschappelijke opleiding gehad. En Joris heeft immense praktijkervaring. Ik ken hem als een bijzonder leergierig iemand. Joris liet geen kans onbenut om vragen te stellen over trainingsleer en om te discussiëren over nieuwe inzichten. Dat maakt mijn respect voor de mens en de atleet, Joris Van Springel, alleen maar groter.

Joris: Bedankt Marc. (*glimlach*)

KANS LATEN LIGGEN

Marc: Ik vind dat we in België met het BWP ons genetisch potentieel naar eventing toe, onvoldoende benutten. En ik vind ook dat we daar een kans laten liggen. We worden door oa. Nederland en Holstein op dat vlak voorbijgestoken. We zitten met een enorm potentieel. Er is kennis, horsemanship en toch doen we daar te weinig mee. Dat hoeft geen bedreiging voor springen en dressuur te zijn. Integendeel.

Joris: Joris De Brabander, die ook gepassioneerd is door eventing zei onlangs nog over het DNA van een eventingpaard, dat dat genetisch bepaald is. Dat klopt voor een groot stuk. We hebben volbloeden nodig. Maar die hebben we op dit moment niet meer nodig in onze moderne warmbloedfokkerij. Maar we hebben die nog wel in de tweede en derde generatie en de goede eventingpaarden zijn niet meer de echte volbloeden, maar die komen uit die merries met volbloed in de tweede of de derde generatie.

LIGHT-HORSE

Joris: Ik kom dan uit op wat ik een 'light horse' noem. Je ziet bij de wedstrijden voor jonge paarden momenteel hele goede

paarden, maar die zijn niet allemaal geschikt voor eventing. Qua aanleg, qua beweging, qua galopperen, ... en dan spreek ik nog niet over bloedvoering. Ik heb veel jonge paarden gereden, daarbij zijn ook paarden bij die niet goed genoeg zijn voor de grote springstallen, maar die voor ons meer dan goed zouden zijn. Ze komen helaas te weinig in onze sport terecht.

Marc: Als ik naar Gesves naar de kampioenschappen voor jonge paarden ga, dan zie ik daar veel eventingpotentieel. Maar die paarden zijn dan vaak 'te goed' in de springsport, waar het geld een veel grotere rol speelt. En waar met minder input, meer output kan gegenereerd worden. Hoe je het draait of keert, eventing is de meest veeleisende sporttak van de paardensport, maar de minst lucratieve. En (!) eventingsport kan maar blijven bestaan bij de gratie van de Olympische Beweging. Voor Olympische sporten, is aandacht voor en zijn er middelen voor. Wat niet Olympisch is, komt op de tweede en derde plaats, of valt van het podium. Pijnlijk, maar het is zo. We moeten dankbaar zijn dat eventing nog steeds op het Olympisch programma staat en zolang de sport Olympisch is, moeten we ervoor zorgen dat we als 'paardenland' daar kwalitatief kunnen in participeren. Maar daar horen dan ook goede, liefst Belgisch gefokte, paarden bij.

POTENTIEEL

Marc: We hebben goede ruiters en amazones. We hebben goed management en stallen. Maar we hebben helaas een gebrek aan goede combinaties ... door een gebrek aan goede eventingpaarden. Daarom vind ik dat we er ook in moeten slagen om 'dat Belgisch paard', dat momenteel als beste paard ter wereld wordt beschouwd, ook in eventing een rol van betekenis te laten spelen. Met het huidige potentieel kunnen we iets, alleszins meer dan wat we vandaag doen.

De kloof tussen de moderne springpaarden en het eventingpaard is veel kleiner dan vroeger. De eisen aan een modern eventingpaard zijn anno 2022 compleet anders dan die aan de paarden uit het eventing/military-verleden van dertig jaar geleden. Paarden moeten nu lichtvoetig zijn, snel kunnen denken, reactief zijn, eisen die we ook aan onze moderne springpaarden stellen ... helaas komt er nog wat bij. (*glimlach*).

Joris: Ik volg Marc in zijn analyse en wil daar ook nog aan toevoegen dat eventing de enige olympische paardensportdiscipline is waar je als niet professionele ruiter/amazone, de top kunt behalen. Dat is een heel mooi argument om mensen te stimuleren. Ook naar de fokkerij toe. Als je naar ons huidige toppers kijkt, Lara is dan de uitzondering, dan komen de meeste toppers uit LRV. Vaak met paarden begonnen die ze fokten voor zichzelf. Je zag combinaties van nul beginnen en Europees kampioen worden bij de Landelijke Ruiters ... met één paard. Dat is de sterkte van eventing. Je kunt het beste paard kopen, maar de combinatie kun je niet maken ... dat groeit door de jaren naar een niveau dat bijna oneindig is als het vertrouwen niet geschonden wordt.

Marc: Die ruiter/amazone doet dat dan vaak met dat ene paard ... en dat maakt het dan weer heel fragiel voor blessures Een kwetsuur en je mag je droom vergeten. Vandaar dat het belangrijk is dat er meer eventingpaarden worden gefokt. Dan krijg je automatisch meer mogelijkheden. Ook naar het vormen van nieuwe combinaties.

INJECTIE

Marc: Wie aan eventingfokkerij denkt, denkt aan volbloeden. Die hebben we op dit moment eigenlijk niet meer of toch te weinig. Moeten we er veel hebben? Volgens mij niet. Maar we hebben wel 'volbloed' nodig. Dat zou eigenlijk een stimulans moeten vormen voor een aantal mensen om op zoek te gaan naar een aantal goede volbloeden. Het argument is dan vaak 'die dekken te weinig'. Nu als ik bijvoorbeeld kijk naar H-Ekwador (Heraldik XX x Corofino) dan zie ik dat die toch die 'zijn plan trekt' qua dekkingen. Daar is zeker een markt voor. Trouwens als je H-Ekwador bekijkt dan vind je veel van Corofino terug maar in zijn nafok is dat een echte Heraldik XX. Het verschil tussen 'genotype' en 'fenotype' (*) kan niet beter worden geïllustreerd.

Marc: Op dit moment zie ik drie manieren om een goed eventingpaard te fokken, vertrekkende van uw warmbloedstapel. Het 'bloed' - eigenlijk moeten we praten over 'atletisch vermogen' - moet komen van de vaderkant. Een volbloedhengst, of een 'hoog in het bloed staande hengst' die die stap kan zetten. Vergelijk het met wat men in de na-oorlogse periode ook heeft gedaan om de stap vooruit te zetten in onze warmbloedfokkerij. Methode 2 gaat in de omgekeerde richting. We hebben goede springhengsten. Massa's! Die kunnen perfect gecombineerd worden op een atletische merrie. Hoog in het bloed staand. Iets wat we vroeger meer zagen gebeuren. Volbloedmerries uit de koers - toen er overigens nog volbloedkoersen en een volbloedfokkerij was in ons land. Op dit moment worden er nog dertig veulentjes geboren, hoogstens. Brexit heeft het heel moeilijk gemaakt om 'bloedmerries' te importeren. Er zijn ook geen volbloeden meer die 'bloed' in de merriestapel hebben kunnen fokken. Als ik u de laatste volbloedhengst vraag die we in BWP hebben goedgekeurd, ga je al goed moeten nadenken. Vroeger had elke hengstenhouder er wel één. We zitten nu vijftien, twintig jaar later en de merries die van die hengsten voortkomen, de 'Townships', de 'Buenaventuras', de 'Alcanar's' en de 'Habirans', die zijn er niet meer. Dat is een probleem bij de tweede methode.

KRUISJES

Marc: Als je naar de bloedanalyses kijkt van alle eventingpaarden. Voor Badminton, Olympische Spelen, EK's en WK's - ik doe dat al jaren - dan stellen we vast dat de meeste paarden tussen 35 en 55 percent volbloed vertonen. Maar geen enkele volbloed in de eerste twee generaties en zelfs niet in de derde generatie. Moderne springpaarden met een goede instelling, goed bewegen, rustig zijn ... Dat kunnen wij in België ook! Atletische hengsten met Atletische merries samenbrengen, die één kans op twee hebben om een eventingpaard te geven. Vele broers en volle zusters ten spijt. Ook bij de volbloeden, al die paarden met twee kruisjes achter hun naam, bijgehouden sinds 1694 (!) door het stamboek, zie je heel veel verschil in kwaliteit en type paarden.

Joris: (*knikt*) Dat brengt ons inderdaad bij die soort van paarden, die ik in mijn de gedachten heb als ik het over dat 'light horse' heb. Goed bewegende paarden, rustig in omgang, goed springen. Met voldoende uithouding.

VERSCHEIDENHEID

Marc: Ook bij de volbloeden, al die paarden met twee kruisjes achter hun naam, bijgehouden sinds 1694 (!) door het stam-

Het **fenotype** is het totaal van alle waarneembare eigenschappen (kenmerken) van een organisme. Het is het resultaat van de **genetische aanleg (het genotype)** van een individu en de invloed daarop van zijn omgeving (de milieufactoren). De term werd in 1911 bedacht door Wilhelm Johannsen (1857-1927), om onderscheid te maken tussen de erfelijke eigenschappen van een organisme enerzijds en het resultaat daarvan anderzijds. Het woord betekent letterlijk 'verschijningsvorm' en is afgeleid van het Griekse *phainein*, dat 'doen schijnen' betekent. (bron: Wikipedia)

boek, zie je heel veel verschil in kwaliteit en type paarden. De verscheidenheid bij het Engels volbloed is immens. Luierikken, massale volbloeden, dunne en fijne, hyperkinetische volbloeden ... het enige criterium waarop men selecteert is 'snelheid' ... de eindmeet van de derby van Epson. Het is aan ons om de juiste selectie te maken.

Joris: Dat is de kunst van het fokken en het gokken (*glimlach*)

Marc: We kennen over het algemeen ook te weinig van volbloeden en volbloedlijnen. Bij onze warmbloeden weten we dat wel. We weten wat 'Clinton' is. We weten wat Cassini geeft. Wat de goede punten van Vigo zijn ... We selecteren op fenotype. Hoe ziet dat paard eruit? Hoe springt die. We selecteren op wat we zien. Maar we weten niet hoe die fokt ... Dat is de oorzaak van de slechte naam van de volbloeden.

PRESTATIEPAARD

Marc: Diegenen waarvan we dachten dat ze subliem zouden zijn vielen tegen en diegenen waar we in eerste instantie niet al te enthousiast over waren, bleken goed mee te vallen. Ik ben er van overtuigd dat we aantal hoog in het bloed staande hengsten nodig hebben. Om in de eerste generatie een 'prestatiepaard' te fokken. Maar vooral om goede 'bloedmerries'

te fokken waarop we in tweede instantie met een warmbloedhengst terecht kunnen. Misschien is dat nog veel belangrijker om op lange termijn een 'prestatiepaard' te fokken. Dat is scoren op langere termijn en dat is in de paardensport niet altijd een doelstelling ... (*zucht*)

Joris: Nochtans is fokken met passende merries een kunst die we in België goed beheersen. Voor de springpaardenfokkerij. Dat moeten we ook richting de eventingfokkerij kunnen waar maken.

TEMPERAMENT

Joris: In de springsport wordt vaak over 'bloed' gesproken als een paard 'heet' of 'scherp' of 'moeilijk' te rijden is ... dat gaat eigenlijk over instelling of over temperament. Het zou over 'uithouding' en 'snelheid' moeten gaan als het over 'bloed' gaat. En het is fijn als je weet dat je paard er heel goed over kan. Als wij vroeger naar een paard zochten voor de eventingsport, keken wij naar een paard dat 1.20m. goed sprong. Ondertussen kijken wij naar paarden die 1.40m. goed springen.

Marc: (*op dreef*) Die elektriciteit hebben we nodig in de piste, maar niet in de stal of in de dressuurproef. Integendeel ... De beste eventingpaarden zijn de paarden die op wedstrijd rustig zijn en zichzelf niet extra belasten. Het atletisch vermogen moet samenkomen. Daar gaat het eigenlijk over. De heilige graal is niet het aantal kruisjes achter een paard zijn naam, maar het 'atletisch vermogen' en daar hebben we vandaag nog net iets te weinig van. Vermogen hebben we te over met onze BWP'ers. We missen eigenlijk nog de link met 'snelkracht'. De 'versnelling'. Het samengaan van vermogen, snelheid en acceleratie. Als je teveel op vermogen fokt, dan verlies je op lenigheid, elasticiteit, snelheid ...

1000 METER PER MINUUT

Marc: Een eventingwedstrijd op het hoogste niveau wordt gereden aan 570 meter per minuut. Ik daag u uit om eens aan 570 meter per minuut te galopperen. Plaats daar nog hindernissen bij dan kom je op een gemiddelde snelheid die nodig is van 650 meter per minuut. Dat brengt ons bij een laatste heel belangrijk punt. Een topvolbloed, loopt 1000 meter per minuut. Een paard dat 1000 meter per minuut aankan en moet lopen aan 650 meter per minuut, zal dat rekeninghoudend met de trainingstoestand relatief comfortabel doen. Op 74 percent van zijn maximale snelheid. Zodanig dat hij nog veilig de laatste hindernissen kan springen, voldoende reactief, met voldoende zuurstof in de hersenen. Een paard dat maar aan 750 meter per minuut kan lopen die in een lange cross aan 640 meter per minuut moet lopen gedurende meer dan zeven minuten zal het veel moeilijker krijgen. Dat paard moet dus al super getraind zijn. Alles moet dan kloppen om binnen tijd en vooral veilig aan de finish te komen.

Joris: Waar je vroeger heel eenvoudige en massieve hindernissen in de cross kreeg voorgeschoteld, gaat het nu naar smalle combinaties met vier/vijf sprongen. Paarden moeten snel denken ... En dat in maximale inspanning. Dan maakt dat atletisch vermogen en die basissnelheid, een wereld van verschil. Ik ben er van overtuigd dat we met gemotiveerde fokkers en met onze kennis en horsemanship een groot deel van de achterstand kunnen dicht galopperen.

Marc: Bedankt Joris, ik zou het niet beter kunnen zeggen. (*glimlach*)

Thibeau Spits werd in Oliva Europees kampioen met Classic Touch bij de Young Riders. **Thibaut Philippaerts** reed naar Europees zilver.

Thibeau Spits leerde paardrijden in de ponyclub van LRV Kontich en Koningshooikt. Thibo Philippaerts in de ponyclub van LRV Meeuwen.

Dikke proficiat helden!
Namens heel LRV

OP KAMP MET LRV RIJKEVORSEL ...

DOOR DE OGE, VAN WOLFF VAN WESTERRODE

De ponyruiters van Rijkevorsel komen deze week op kamp, in het Zwarte water. Het Zwarte water op de kruising van de Breemhorstsedijk en de Wolff van Westerrode, nee hier in De Mortel zitten geen wolven, hooguit een omhooggevallen everzwijn met een wolvenhoest. Wolff van Westerrode, dat ben ik, in zijn geheel gekend als Wolfgang van Westerrode, 1 van de 2 fiere afstammelingen van Gustavius van Westerrode, graaf-baron de 3^e van Nederland, trots afstamming van de adellijke Van Westerrodes die lang heer en meester zijn geweest over het grote en bosrijke landdomein De Mortel, groentelers van prei, pastinaak en wortelen, verzorgers en helers van goedgevulde magen hier in de buurt en ver hierbuiten. In de bossen joegen we graag eens op een reetje of een hert en af en toe was het feest als er een everzwijn werd geknald. Wij, als Van Westerrodes, hadden aanzien, waren geliefd en probeerden goed te zijn voor het volk dat hier werkte en leefde. Ons vader vond dat heel belangrijk, zo werden we groot gebracht, mijn broer en ik.

Mijn broer en ik, 2 totaal verschillende kerels, hij was blond, ik had bruin haar. Hij was klein, geblokt, ik eerder groot en smal... We waren zo verschillend, als wit en zwart, als suiker en zout, zo verschillend als banaan en appel, als worst en saté en toch ook hadden we net als het voorgenoemde 1 ding heel erg

gemeen... We waren beiden verzot op paarden, hele dagen waren we bezig met onze paarden. Ons vader zag dat, vond dat leuk om te zien... En gaf ons op onze 20e verjaardag elk een stoeterij... Een stoeterij om zelf te runnen en verder uit te bouwen. Hij zag het als een goede investering, maar vooral als de enige manier om ons in zijn nabijheid te houden. Ieder op zich, zelfstandig, maar toch nog een beetje onder zijn vleugels. Ons vader hield van ons, Corneel en mij, hij was trots op zijn zonen. Zowel op Cornelius als op mij, Wolfgang. Iedereen die het horen wilde, heeft het geweten, hij, Gust van Westerrode, was de vader van Corneel en Wolff Van Westerrode.

Mijn broer bouwde zijn stal uit... Met de chicste materialen, met de beste paarden, die de hoogste sprongen namen, tegen de grootste snelheid. Voor hem telde maar 1 ding... WINNEN. Koste wat kost zou hij elke zondag opnieuw de beker mee naar huis nemen, en allerliefst nog het lint ook.

Ik niet, ik hou van paarden, ik wil ze gelukkig zien. Als mijn paarden gelukkig waren, was ik gelukkig... EN als we samen gelukkig zijn dan kwam er vertrouwen, ik wilde dat mijn paarden me konden vertrouwen, niet soms of af en toe, maar steeds, elke dag van de week, elk uur van de dag, elke minuut van het uur, wat zeg ik, elke seconde van elke minuut. Vertrouwen, de basis om op te bouwen... EN die bekertjes, of die lintjes of af en toe die strik... Dat deed me niets... Ik wilde genieten... Dus bij ons viel

er wel eens een balk, draaide we wel eens een volte, vergaten we wel eens een wending, reden we wel eens naast de middellijn... maar deden we dat steeds samen en zonder kwaad te zijn... Want bij alles wat we deden genoten we, en elke keer werden we beter, beter en beter.

Er kwam dan ook een dag dat het gebeurde, eigenlijk hadden we het zelfs nog niet zien aankomen.. Eigenlijk hadden we het zelfs niet eens verwacht... Het verraste ons volledig... We wonnen de proef, we waren niet alleen de snelste, we tikten ook geen balk uit de lepels, we genoten van elke seconde... Mijn vader, onze trouwste supporter, steeds aanwezig en paraat was enorm fier, hij juichte vanuit de tribune, hij riep over het plein..." Dat is mijn zoon, Wolff van Westerode, die winnaar daar, dat is mijn zoon" zo trots hij was...

In al onze blijdschap, ons geluk en ons vieren... verloren we Corneel een beetje uit het oog die dag. Het was niet hij die de beker mee naar huis nam... Het was ik, zijn broer, zijn broer die niets gaf om winnen, die niet zo kon winnen als hij, zijn broer had de beker. Ik heb er toen niet bij stilgestaan, achteraf veel spijt van gehad, maar het moet pijn

"ik hou van paarden, ik wil ze gelukkig zien. Als mijn paarden gelukkig waren, was ik gelukkig..."

gedaan hebben, geen leuk gevoel voor hem geweest zijn. Hoewel hij ook gewoon had kunnen blij zijn voor mij, zoals ik al die voorgaande jaren, wedstrijden blij was geweest voor hem... Hij was het niet...

Het was zelfs meer dan dat, hij zag het als een falen, een mislukking, een grote nederlaag... Dit kon hij niet meer laten gebeuren... Dit was ontoelaatbaar. Mij werd het pas duidelijk toen hij enkele dagen later op mijn erf stond... Na-ieve ik dacht dat hij me kwam feliciteren, feliciteren om mijn overwinning, die ik eerlijk had verdiend, een beloning voor mijn geduld en harde werk... Feliciteren in zijn jachtkledij, net voor hij met vader zou gaan jagen in onze bossen... Het was al langer geweten dat de everzwijnen voor een plaag zouden zorgen als de wortelen en prei nog enkele weken verder zouden gegroeid zijn... Daar zouden ze samen wat aan gaan doen...

Corneel had blijkbaar nog iets anders te regelen. Hij had een ander plaag te geselen.... Hij zou zijn eitje eerst zelf wel pellen... Hij stond dus op mijn erf... Vanaf de moment dat hij me zag, nam hij zijn jacht geweer... EN schoot me neer...

Weken ben ik van de wereld geweest... Ik weet niet wat er toen allemaal is gebeurd, maar de ochtend dat ik weer over mijn erf wandelde voelde ik een rare sfeer... Mijn gelukkige paarden waren dat niet meer, Ik wist niet wat ik denken moest... Ik was er wel... en toch niet...

Tot op een dag.. Ik mijn vader hoorde praten, tegen onze stalknecht, de liefste jongen die er bestaat... Toon het wordt tijd.. Het wordt tijd dat we verdergaan met ons leven, Wolff

Is jouw hr-puzzel volledig?

CONS-006-Z01

acerta
consult
EXPERTS IN HR

Ook in tijden van arbeidskrapte zijn gemotiveerde medewerkers van cruciaal belang. Bovendien heb je als zaakvoerder of hr-verantwoordelijke heel wat minder kopzorgen:

- geen geld uitgeven aan rekrutering
- geen onzekerheid over beschikbaar talent op de arbeidsmarkt
- geen productiviteitsverlies door verminderde capaciteit
- beter voor het mentaal welzijn van de collega's die geen 'gat' moeten dichtfietsen in het team.

Kan je hierin onze hulp gebruiken?

Contacteer ons via info.consult@acerta.be voor een gratis intakegesprek.

Omgeving Lier - Mechelen

Professionele fokkerij en sportstal zoekt gemotiveerde ruiters/amazones om jonge paarden op te leiden.

Mogelijkheden en verdienste te bespreken.

Interesse ? Bel of Whatsapp
0476243592

"Our pursuit of the top is the source of our daily commitment"

GRATIS PROEFPERIODE TESTEN EN ALLES TERUGKIJKEN

NU LIVE VOLGEN!

De Kraal Internationaal
Zandhoven, BE
15.-18.09.2022

Flanders Foal Auction
Opglabbeek, BE
17.09.2022

FEI WBFSH Jumping Breeding
Championship for Young Horses
21.-25.09.2022

LRV Nationaal Ponytoernooi
Bassevelde, BE
25.09.2022

... en nog veel meer!

ClipMyHorse.TV

Jouw paardensport zender op
het internet

zou het gewild hebben, Wolff hield van gelukkige paarden..
Wolff wilde leven in de stallen...

Ik weet nog dat ik dacht 'Euh Wolff hield van gelukkige paarden,
Halow, Wolff houdt van gelukkige paarden, Wolff wil leven in
de stallen, niet alleen vroeger of eerst, maar ook nu, straks en
voor altijd... Ik was boos, ik rende weg, ik zette me in het gras in
mijn weide tussen mijn paarden... EN toen besepte ik het, ik was
er wel, maar toch ook niet... Al weken... al weken was ik er niet
meer, of toch niet echt... Ik ben een, ik ben een GEEST...

Toon doet dat goed, hij runt mijn stoeterij, hij vormde ze om tot
kampplaats en pensionstal, hij werkt in stilte aan het geluk van
al de paarden. Hij draagt dezelfde liefde in zich als mij... EN ik,
ik hang hier rond, ik kijk, observeer, maar vooral ik amuseer me
hier te pletter. Deze week is een topweek... De ponyruiters van
Rijkvorsel zijn hier op kamp... Echte toppers, een voor een. Ik
heb al goed gelachen en veel geleerd.

Ik neem jullie mee...

Maandagochtend, lijkt een hele normale maandag te worden,
de stallen worden gemest, de nieuwe groep komt toe... Maar
het ziet er een rare uit.. Geen kinderen te bespeuren, geen
pony's op de wagens... Maar hopen materiaal, gerief en rom-
mel hebben ze bij.. Echt dit meen je niet... Hier wordt niemand
gelukkig van.. Zelfs ik niet... Ik vind het raar... Ik ga op zoek...
Ha daar hoor ik iets... Ik stop me weg, langs het weggetje in de
bosjes, stiekem kijk ik alles af... Toffe bende lijkt me wel.. Op het
eerste gezicht...

En dan sorry, ik nies... Niemand die het hoort, niemand die
me ziet... niemand van die minimensjes... Alleen op paarden
en pony's heb ik een ander effect, ze zien me wel, ze horen me
ook... Nu zien ze me niet natuurlijk, ik zit verstopt in de bosjes,
maar ze horen me wel... Die ene kleine rosse toch... Oh jee, ze
draait zich om... Het minimensje in het zand... Maar hoe lief,
al dat begrip... Lijkt me niet de eerste keer dat die pony zulke
streken uithaalt... Misschien wat angstig van aard... Dat ga ik wel
ontdekken...

Pony's worden op stal gezet en de ponyruiters gaan op zoek
naar hun eigen bedje... gelukkig niet van stro. Kamers worden
verdeeld, valiezen worden voor de eerste maal overhoop ge-
haald, iedereen vindt al snel zijn plekje... Beneden toch... Pube-
rende meisjes op een verdiep.. Ik heb het nooit begrepen. Maar
wie waar slaapt en naast wie... Het lijkt even geen vanzelfspre-
kendheid... gelukkig komen zij er ook uit, net als alle voorgaande
groepen die hier op kamp geweest zijn...

Deze groep is voorbereid, de begeleiding ziet er degelijk uit...
Taken werden overdacht, kleuren werden aan groepen gegeven
en herkenbaarheid, daar mochten ze zelf aan werken, ze maakten
armbandjes.. In hun groepskleur, met de nodige parels en
franjes erbij... Knap wel... EN vooral ook handig...

Vooraf dat keukenteam ziet er heel bekwaam uit... 150 frikan-
dellen werden er gebakken, opgediend met warm fruit en verse
bokes... Nadien gingen ze droppen, in 3 grote groepen. Philip
heeft een cryptische omschrijving toegevoegd zodat ze zeker
de weg naar de kampplaats vinden... het lijkt alleen dat ze bang
zijn voor iets... of beter gezegd iemand... ENE Rudi... lamme
kerel als ik die verhalen hoor... Best weinig aandacht aan beste-
den...

Cryptische omschrijvingen zijn leuk, kunnen voor verwarring zorgen, maar staan, spijtig genoeg nooit boven verkeersborden, de wet... Dit betekent dus dat de middelste en de grootste groep elkaar ontmoeten... Op een van de weinige wegen die niet door het stiltegebied lopen... De kleinste vangen kikkers onderweg... lekker voor morgen op de boterham. Eenmaal terug staat er lekkere pudding te wachten... EN dan met gevulde magen eindelijk in bed. Midden in de nacht lijkt Mille nog 3 keer van die Felma te vallen, zelf heeft ze er weinig van gemerkt, wij wel allemaal wakker...

Half 8 was de wekker daar, of zeg maar eerder veel lawaai... De kinderen schrikken zich alvast een hoedje... Pony's worden gevoederd, ponyruiters eten ontbijt, taakjes worden gedaan en dan is er eindelijk weer tijd voor lol op de knol... De groten trekken op pad, gaan helemaal los in het bos. Raadsels worden onderweg opgelost en dan is er eindelijk het verfrissende water... De kleinsten, dat zijn pas echte helden, de acrobatieën die zij plegen om om ter snelst een ponyspel goed af te ronden, niet normaal... Wat een talenten... Die kleine dikke wordt getemd, Jolly heet hij, zo goed als zadelmak ondertussen... Die kleine oude heeft ze beet, volle galop, schuin over de balk... of toch maar niet... BAM die Maud in het zand...

'S middags ligt er lekkere spaghetti op hun bord. Genieten is dat. Alweer tijd voor taakjes, en dan een spel... heftig, maar vooral groots, heel groots... 1 tegen allen. Wat een opdrachten, 10 minuten praten tegen een muur, ze weten ze wel goed te verdelen, wat ik allemaal weet nu. Niet normaal... Lander zijn mama heet Sofie, ze heeft blijkbaar grote tietjes... Maar dat vindt Lander wel mooi. Een kamplied leren, niet gemakkelijk... een mensentoren maken van 5 verdiepingen... een kaart doorgeven met een wasstek in de mond... EN nog veel meer... Nie gemakkelijk, maar lijkt wel te gaan lukken... Nog 5 minuten.. een kaartenhuisje bouwen... ZONDE mislukt... AIAI wat staat daar tegenover...

Valt wel mee toch... Beste leiding en nog wat 3 keer zeggen... Best gênant wel...

Maar heus wel schappelijk als we de pannenkoeken ruiken... Smaken doen ze precies wel. Na het douchen nog een gezellig bosspel... Het snoepjesspel... allemaal zoveel mogelijk snoep verzamelen maar wel oppassen voor het snoepmonster Kaat, ze is iedereen te snel af, alleen Ferre en Max zijn wel heel snel, die draaien rond de bomen alsof ze barrage b licht aan het rijden zijn. Als het echt pikkedonker is is het alweer bedtijd... Hopelijk deze keer een stille nacht... Niet dus... Mille ziet Kaat en roept om niks te doen... Hallo, wij proberen te slapen... Kaat knort al lang...

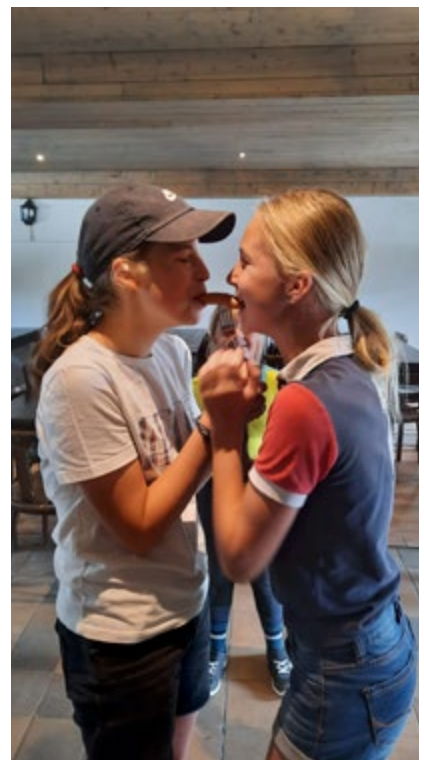
Wat is die geur zo vroeg in de morgen, heerlijk, zelfs de stalgasten worden jaloers... Wentelteefjes, njammie, wat worden ze verwend. Ach zie en nog iemand, een nieuwe pony met een ruiter... Leuk Tahnee vergezeld de groep. Na het ondertussen bekende ochtendritueel terug op de pony's, deze keer doen de groten de spelletjes... Duidelijk minder elegant en vanzelfsprekend, zo een kind van tegenwoordig wordt toch snel wat stijver... De kleintjes op pad, spannend vertrek wel... Aurore van Tahnee is best enthousiast, Jolly van Lander, heeft tijd met hopen, maar draven jonge, met die korte stekkie's... Maandagmorgen dacht ik nog, zou die Felma schrikkerig zijn... Ik denk het niet, zou het een kapoen zijn, ik denk het wel, maar wat ik zeker weet is dat ze minstens voor een kwart vis is... Die ziet water en die wil er in, ni gewoon er in, maar echt onder, kopje onder en niet 1 keer, niet 2 keer maar 3 keer... Ocharme die Mille, die moet er af en dan moet ze nog mee in het dieper, die neemt haar gewoon mee... gelukkig is da geen minne, die Mille... Maar ze hebben pret hoor die kleine helden in die grote vijver... Ik zou er alvast alles om geven om het ook nog 1 keer te kunnen doen...

De ochtend vliegt voorbij, alweer een lekker maal, hotdogs deze

"Toffe bende die van Veussel... Ik ga ze missen, hopelijk komen ze nog eens terug... ik wou dat ze me konden horen, dan zou ik ze bedanken, al die ponyruiters, voor hun quitige fratsen, hun topinzet en hun gouden hartjes, ze maakten van dit ponykamp een om nooit te vergeten, merci gasten..."

keer. Sommige eten er wel 4 of 5... Smullen... Dan effe rust, niet echt platte rust, hoewel da wel mag, maar vooral gewoon rust... Die ponyruiters maken Liesbet, Kaat en Yara bekend in de wereld van de Macramé, komt goed ze... Alleen moeten ze nog veel oefenen, heel veel oefenen... Yara ook wat in eerst denken dan doen best... Wilde die eerst voor dokter gaan zeg, knipt die gewoon de draadjes af, zonder ze eerst van te knopen... Stel u voor... Ja dokter, nee dokter... Alles lost dokter... Iedereen terug opgekweekt dan balspelen en andere pleinspelen...

De finale van de stoelendans gaat tussen FC De Moerstraat... gelukkig moet Ferre het onderspit niet delven tegenover Axelle, gelukkig... Het duurt alleen 5 spelletjes alvorens Ferre zijn normale huidskleur terug heeft. Vanavond lekkere bbq op het menu... EN wat gaan ze nu doen, een hele hoop diva's en knappe heren maken zich op... Vooral die meiden van 10 dat kan effe duren, de ene durft niet buiten de slaapkamer te komen, de andere verandert 3 keer van outfit om het dan toch te houden bij outfit 1... Ferre vindt Helena wel mooi en laat haar zo zweven... Lenthe vist ook effe naar een complimentje, dat krijgt ze meteen: ja jouw kleren zijn ook mooi... Hij ziet ze groeien en je ziet hem denken... MEIDEN TOCH heerlijk die jeugd...

Casino avond in de grote ballroom van het zwarte water, met de sterren aan de hemel... Wat zijn die kinderen rijk, ze gokken er op los... De ene heeft al wat meer geluk dan de andere... Maar allemaal hebben ze plezier met hopen... Soms moet de spelleider even helpen... Als Maud al 3 of 4 paardenraces verloren heeft past Philip de regels aan... Maud mag als 1^e een paardje kiezen, ze gaat voor nummer 4 en noemt hem Free... en ja hoor Maud wint...

Ook hoger lager is best in trek, Axelle is het best goed in... Er ligt een 2 ze denkt diep na en gaat voor hoger... Ooh jes, ze wint

De grote winnaar van de avond is Bo, ze steelt met de ogen en slaat op de juiste moment toe, het is dan ook zij die 's avonds het meeste geld in haar handen heeft. Als de vleermuizen al lang door de piste fladderen, dan gaan de kleine helden slapen... Of beter gezegd alle helden, behalve Jitse, want die had Kaat haar heel dure infrastructuur gestolen en verstoep. Die moet eerst nog effe terug leren beseffen wie de baas is... hardhandig, maar ik zeg altijd, wie niet horen wil moet voelen... Best stil deze nacht, maar 1 gil van Mille: Geen 20 keer naar de wc hé mannen... Euh ja... OK DAN...

Vandaag verwachten ze een groot meneer... Allé, toch een groots meneer... Het is voor echt vandaag... Al die spelerei en wannabe toeren aan de kant, hier is de grootmeester van het land... OF toch van Veussel... springles met Nick, hoge bakken worden genomen, barragebochten worden geoefend, grenzen worden gelegd en talent wordt ontdekt en bevestigd, gelukkig is onze Corneel zijn tijd voorbij want hij zou ni zomaar met de strikken of de bekens naar huis geraken... Wat een helden... Allemaal op hun niveau en sommigen zelfs ver buiten hun comfortzone, maar allemaal top moedig... Knap om te zien... En dat dan nog met pony's op roze hoeven, pony's met gekleurde stippen, en vanalle andere tierlantijntjes... Waw... al die ponyruiters gingen super en keken dan ook vol ontzag naar de laatste 2... In mijn ogen toch duidelijk nog wel beginners, die bruine dikke smijt hem dicht, die Kaat kan gelukkig blijven zitten... Alweer

middag... MMMM smoskes... Wie zijn die 2 rare kwezels die hier plots opduiken... Generaal Brosens en Generaal Smurf, of nee hoe was het Generaal Snoeys... Amai dat beloofd...

Doen die kids allemaal slechte kleren aan...voor een spel? Ha, het kan niet moeilijk zijn... Er is maar 1 regel... de generaals hebben altijd gelijk, en als ze ongelijk hebben, hebben ze ook gelijk. Dus ze hebben altijd gelijk...EN dat zijn dan de regels... het gele hoedje was voor diegene die laatste was, mijn pronostiek... Het gaat Axelle worden... EN ja hoor, Axelle mocht beginnen als gele hoedje, ze draagt het waardig, het mag gezegd... Die kleine paracommando's deden da als pro's, van natspuiten tot op en onder elkaar kruipen tot over een beek klimmen tot in de plastic buikschuiven in de beek... Helemaal in de modder en om af te sluiten nog een modderdoucheke...

Wat zien ze er uit, maar de kleinste spant de kroon toch wel... Nu is douchen wel een opgave... Om nadien de bonte avond in elkaar te foempen. Snel geregeld en degelijk materiaal

De avond verrast, alweer zo snel donker... Gelukkig is het kampvuur al aan en zijn er marshmallows en worstjes... Zelfs chips en snoep... Alweer feest...

voorbereid, die ouders en vrienden gaan genieten.

Tijd voor een quizje... Daar is nog werk aan, intelligentieniveau kent grote pieken, diepe dalen... Misschien is de zomervakantie inkorten toch niet zo een slecht idee voor sommigen... De avond verrast, alweer zo snel donker... Gelukkig is het kampvuur al aan en zijn er marshmallows en worstjes... Zelfs chips en snoep... Alweer feest... De vleermuizen fladderen alweer in de piste... De kleintjes gaan naar bed, doodmoe, meteen oogjes toe... De groten luisteren gezellig aan het kampvuur nog naar een waargebeurd verhaal en ook dan is het voor hen bedtijd... ook doodmoe, alleen niet meteen oogjes toe... Dus beentjes strekken met Kaat en Yara in het donker... Als daar maar geen natte pyjama's van komen...

Midden in de nacht wordt Liesbet gewekt door Leen... Neppie is losgebroken, hij loopt gelukkig in een weitte, Leen is haar bril vergeten, dus loopt ze snel naar de kampplaats om een beetje hulp te halen... Gelukkig houdt Neppie van korteltes... Het kookteam laat zich geen 2 keer verrassen en sluit de deur vakkundig, geen overbodige luxe blijkt wat later.

Daar roept Samson alweer door de boxen... Hey wordt eens wakker... Het gaat moeizamer, maar ook nu krijgen de pony's eerst hun eten... Daarna zijn de minimensjes aan de beurt. Wat een bende gooi ze nu weer af?... Ha een poetsploeg, interessant en amai in ne wip en ne gauw blinkt da hier terug gelijk een spiegeltje... Toffe bende die van Veussel... Ik ga ze missen, hopelijk komen ze nog eens terug... ik wou dat ze me konden horen, dan zou ik ze bedanken, al die ponyruiters, voor hun guitige fratsen, hun topinzet en hun gouden hartjes, ze maakten van dit ponykamp een om nooit te vergeten, merci gasten...

HAPPENING 12/06/22

Elk jaar een nieuwe Happening organiseren is niet simpel, zeker niet na 2 corona jaren die al het verenigingsleven en de groepsgeest geen goed gedaan hebben. Maar dankzij Guy Baelden zijn positieve ingesteldheid en zijn inzet voor de recreatieruiters is het dan toch gelukt! Na een speurtocht heeft Guy dan ook een top locatie gevonden bij de "Double Rainbow Sisters" te Ravels. Ze waren nog in volle start van hun project maar hebben ons met open armen ontvangen, prachtige weides, een yurt en tipi. Bij hen ben je direct zen. En dan de prachtige gevarieerde mooie natuur rondom Ravels en de Taxandria ruiterroute. Het kon het niet anders dan een geslaagde dag worden.

We zijn in 2 groepen vertrokken: de Turbo's voor 32km met een middagstop bij "De Hollandershoeve", en de rustigen met nog jonge en oudere paarden die voor 20 km gingen. Alles verliep zoals gepland. Na de rit werden de paarden verzorgd en wie wou kon zijn paard op stal laten rusten terwijl wij van een overheerlijke spaghetti mochten genieten, speciaal klaargemaakt door Marijke. En natuurlijk de gezellige babbel nadien is zeer belangrijk!

Met dank aan Guy Baelden en de Double Rainbow Sisters.

**VRAAG UW GRATIS
PROEFNUMMER
VIA WWW.HIPPO.BE**

Hippo Revue is bezig aan zijn 35ste jaargang als onafhankelijk Belgisch vakblad voor de paardensport. Hippo Revue brengt in woord en beeld uitgebreid in alle disciplines wat er in onze regio aan paardensport gebeurt. Ook algemene artikelen aangaande fokkerij, recht, milieuvergunningen, veeartsenij, boekbesprekingen,... informeren tal van lezers.

**HIPPO REVUE IS EXCLUSIEF MEDIAPARTNER VAN
WWW.EUROPEANHORSENETWORK.EU**

**SCHRIJF JE NU IN OP ONZE
NIEUWSBRIEF VIA WWW.HIPPO.BE
EN MAAK KANS OP EEN LEUKE PRIJS!**

**NEEM OF SCHENK EEN
ABONNEMENT VIA
WWW.HIPPO.BE**

**HIPPO REVUE
GEMENEWEIDESTRAAT 61
8000 BRUGGE
TEL. 050/34 54 01
WWW.HIPPO.BE
INFO@HIPPO.BE**

**f VOLG ONS
OP FACEBOOK**

- LRV MERKSPLAS -

LRV SINT MAARTEN MERKSPLAS OP KAMP!

Een weekje zonder mama en/of papa, maar met de beste vriend van je leven?

Oh ja, alle ponyruiters van de ponyclub van Merksplas verkozen deze optie toch even. Wij genoten van een weekje vol pony's, vrienden en vriendinnen, toffe leiding en een overvolle planning. Onze leiding zorgden voor heel wat in- en (gelukkig ook) ontspanning!

Met uitstappen naar de bossen, het maïsdoolhof, en zwembaden, was er geen enkele ponyruiter die vrijdag zijn/haar spullen al wilde inladen. Een week vol spel-, water- en ponyplezier, dat hadden wij met LRV Merksplas hier!

We gingen dit keer niet zo ver van huis, maar niemand sprak over 'we zijn vandaag dicht bij mijn thuis'.

De ponyclub van Merksplas heeft genoten als een echte held.

Zelfs om 6 uur in de ochtend samen op het grote, lege vliegveld!

Het mooie weer zorgde voor een fantastisch watergevecht.

Oh ja, ons fantastische ponykamp was zo ontzettend top, 't is echt!

Als een team slaan wij de armen in elkaar en kijken alvast uit naar het ponykamp van volgend jaar!

Alvast bedankt om zo'n tof initiatief op poten te zetten!

- Hanne Goris -

Natuurlijke voedingssupplementen
en verzorging van topkwaliteit

www.animavital.be

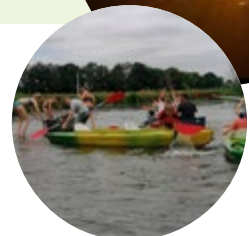
© Fotograaf Ivan Deleus

TREK 2023

18 tot 20
augustus 2023

De Esberg - Merksplas

- PONYCLUB WEELDE-RAVELS -

Ponykamp Weelde-Ravels....

ZAAALIG, NIET TE EVENAREN, GEWELDIG, ONGEKEND, BESTE KAMP OOI!

Alleen maar superlatieve voor ons jaarlijks ponykamp, dit jaar in de Zandkant te Biezemortel.

Lange ponyritten met onderweg een vijver waar onze pony's konden afkoelen, bosspel, nachtspel, dorpspel, de typische kampspelen kwamen aan bod. MAAR we gingen ook kanoën, wat een onvergetelijke middag werd. Uiteraard onze Dirty-Donderdag niet te vergeten, door de mesthoop rollen hoort daar ook bij! We hadden ook een daguitstap naar Speelland. De avonden werden gevuld met een heuse casino-avond en groot kampvuur.

We sloten de week af met een Ouderavond waar we onze kampdans konden tonen en werden we verwend met een overheerlijke bbq.

Wij kijken al uit naar ponykamp 2023 @ruiterschool

Groetjes, PC Weelde-Ravels

Op vakantie
in eigen
land

- Erkend **ruiterhotel met 30 kamers**
- **40 vernieuwde stallen/boxen**
- Dé **uitvalsbasis** voor prachtige tochten te paard of met de koets
- **Toppleisterplaats** met paddock en bindpalen
- Erkende **startplaats** “Ruiter- en menroute-netwerk” Limburgse Kempen en nationaal park Hoge Kempen met een knooppuntennetwerk van 650 km routes.
- Geschikt voor groepen zoals ruiter- en menverenigingen
- Ruime parking voor trailer en vrachtwagens
- Verhuur van (elektrische) fietsen, tandems en mountainbikes

- LRV ARENBERG -

DE WATERMOLEN

29 APRIL – 1 MEI

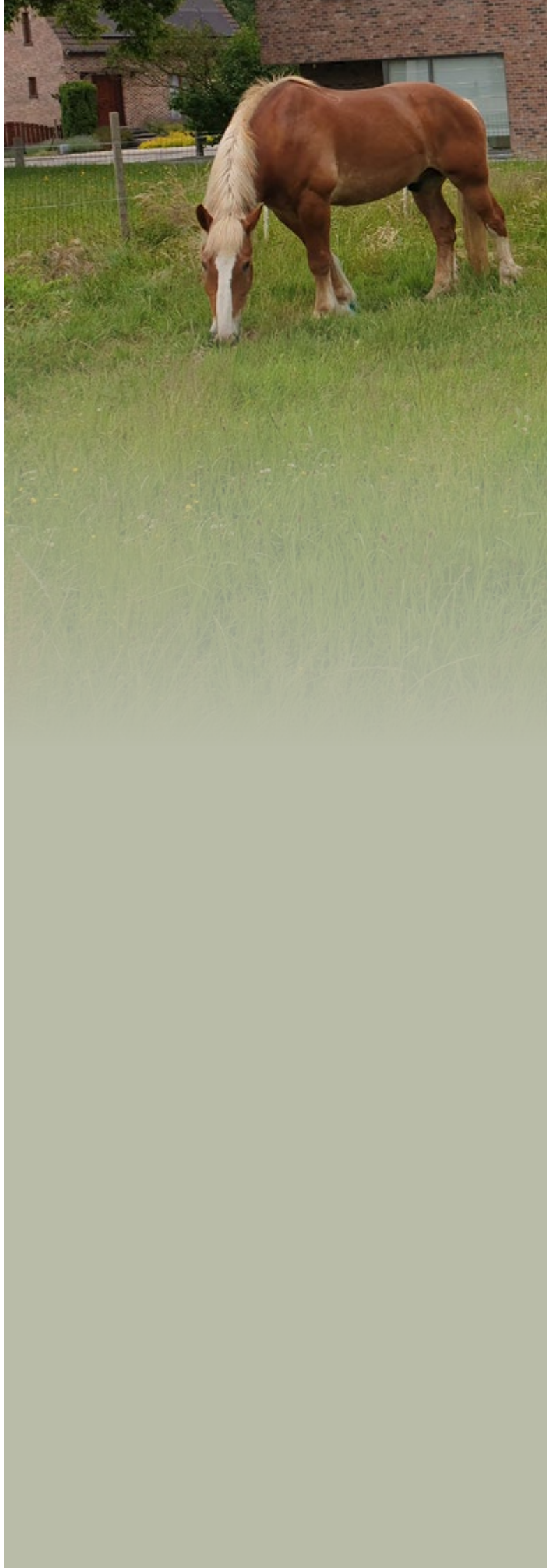
Roland heeft weer een leuk weekend gepland in de Watermolen. Er is geen regen voorspeld en een prima temperatuur van 15 graden overdag. Dat is fijn voor de paarden. Zij staan 's nachts in mooie paddocks buiten met gras en extra hooi. Wij hebben halfpension in het hotel De Watermolen zelf. Alleen voor de lunch gaan we bij verschillende eetgelegenheden langs.

Na aankomst op vrijdag eten we eerst onze broodjes op. Dan gaan we met 7 paarden een rit maken met een drankstop bij het restaurant van de Breugelhoeve. Onze paarden mogen we daar aan de bomen binden omdat er toch geen aanplantingen zijn. Bij terugkomst aan de trailers verzorgen we de paardjes zodat ze daarna lekker op de paddock kunnen genieten. We halen de stoelen uit de trailers, tijd voor een aperitief met wat snackjes. We kijken uit op onze paarden en leren elkaar wat beter kennen. 's Avonds gaan we voor het avondeten mini-golfen. Dat is lang geleden, maar erg leuk zo onder elkaar. Lopend buffet met 3 gangen gaat er ook vlot in, daarna lekker slapen na een hele dag buiten zijn. Opladen voor de volgende dag.

Op zaterdag zijn we met 3 paarden meer, wat het totaal op 10 brengt. Ze kennen elkaar niet allemaal maar zijn toch super braaf, zowel onderweg als tijdens de tussenstops. Geen bijtende en trappende paarden. Super. Roland heeft een lunch van soep en broodjes geregeld bij De Wijshavenhoeve B&B. Daar heb ik wel eens overnacht. Mooie stallen en weiden zijn er beschikbaar voor de paarden en door de eigenares wordt je verwend met haar kookkunst. Bij terugkomst aan de paddocks genieten we weer lekker na met een hapje en drankje, voordat we om 19 uur gaan eten. Lekker relaxt.

Op zondag is het alweer de laatste dag van onze 3-daagse. Wat gaat dat altijd snel. Na het uitchecken maken we nog een ritje met een eetstop bij de Pony Express. Daar kunnen we lekkere pannenkoeken of eieren met spek eten. Er staat hier altijd water klaar en ruime balken om onze paarden aan vast te zetten. Onderweg maakt Vera mooie video's van ons. Leeftijd en ras maakt niet uit als je deze ritten wilt doen. Een Fries, Quarter, Draver, IJslander, BWP, Arabier, Arabier-PRE, of een gewone gevlekte zonder rasinfo, elk paard kan dit. Dat is weer eens bewezen dit weekend. Verder maakt leeftijd niet uit. Van 8 tot 28 jaar zijn onze paarden. Een tof weekend. Genieten voor mens en dier!

- Mireille -

A photograph of two horses grazing in a lush green field. On the left is a dark brown horse, and on the right is a lighter brown horse with a white mane. In the background, there is a brick building and a fence.

*"Veilig terug
de wei op"*

HET GING ALLEMAAL WAT TE VLOT...

Sinds maart is Greetings bij ons, een 6 jarige ruin die we wat op goed geluk voor dochterlief gekocht hebben. En eerlijk gezegd, nog niet bedrogen geweest. Akkoord, hij is de baas op de wei en krijgt dus de beste brokken, het lekkerste worteltje en het eerste streeltje maar hij laat zich ook heel gewillig kammen, opzadelen en leiden. Vertrouwen is groot.

Zondagnamiddag, midden in de examens, dezelfde dochterlief beweerde alles te kennen en zocht wat ontspanning. Mooi weer, kalm op straat dus ideaal moment om na een lange tijd nog eens met Greetings te stappen.

Jimmy, mijn man, die tot nu toe het meeste met Greetings getraind heeft was niet thuis, maar zoals geëmancipeerde vrouwen betaamt, hield dit ons niet tegen.

We deden een mix en match en toverden in geen tijd een mondstuk, zadel en benodigdheden tevoorschijn.

Tijdens het kammen was Greetings al wat geagiteerd, dit verergerde met het bit erin. Misten we hier trouwens geen neusriempje?

Vastberaden ons doel te bereiken, negeerden we alle signalen. Marie kroop op het paard en ik liep er naast met een halstertouw om in te grijpen indien nodig...

Eerste stukje langs straat ging heerlijk, ik gaf nog wat advies om voltes te draaien indien Greetings -in het toen nog ondenkbare geval- toch oncontroleerbaar begint te galopperen.

Kort erna kwamen we in de open velden, lichtjes berg op, weiden links en rechts en een toch wel stevige bries. Tekens genoeg voor Greetings om aan te zetten, uit het niets- volgens ons naieve zelf- galoppeerde hij de berg op, steeds sneller, harder en volledig stuurloos. Het briljante idee om voltes te draaien, bleek een maat voor niks toen links en rechts prikkeldraad langs de weg stond. Toch deed Marie verwoede pogingen om Greetings op andere gedachten te brengen. Hij draaide richting prikkeldraad, stopte brusks, halleluja en in slow motion viel ze er af,

eerst op haar heup, dan haar schouder en vervolgens met een klap haar hoofd op de grond.

Terwijl mijn hart stil stond, draaide Greetings zich keurig om en begon in galop de weg terug. Als er maar niemand op straat is!

Marie krabbelde recht, door de piek aan adrenaline voelde ze geen pijn, en we liepen hem achterna. Tijdens de sprint zweerde ik bij me zelf om nog maar eens gezonder te leven, minder vuiligheid te eten en meer te sporten...

In de straat gekomen, kwamen we twee dames tegen in de deur van hun woning, verbouwereerd wezen ze in de richting van de wei. Verder geen geblutste auto's of gewonde fietsers te zien, stil op straat, oef! 500m verder, Greetings stond zonder kleerscheuren naast de toegang van de wei en liet zich rustig vastpakken.

Ergens heeft ooit iemand ons wijs gemaakt dat je in zo'n geval meteen weer het paard op moet. Maar onze goesting was over! Waarom hadden we niet de optie genomen om wat gezelschapsspelletje te spelen vergezeld van een aperitiefje ipv paardrijden?

We zetten door, Marie met knikkende knieën terug het paard op, ik met hartkloppingen er naast-mooi stel.

Na een 100-tal meter was de fun eraf. Omkeren, afzadelen en wegwezen, wonden likken.

De stramme spieren en blauwe plekken van Marie zijn ondertussen genezen. Ze kwam thuis met een schitterend rapport ondanks de klap op haar hoofd. Mijn hart klopt weer in zijn normale ritme en mijn leefgewoontes zijn terug bourgondisch.

Greetings is sindsdien niet meer bereden. Jeugdkampen, vakantie, sleep-overs worden als excuus gebruikt. In september nemen we de draad terug op. Stapsgewijs deze keer en met een extra neusriempje.

- Veerle Hautekiet -

Sport & Recreatie

Nationaal RUITERTORNOOI LRV

2 OKTOBER 2022

OUD VLEGVELD • WAASMUNSTER

WWW.NATIONAALRUITERTORNOOI2022.BE
TERREINEN J. DE CLERCK EN FAMILIE MEULEWAETER

DOMO

AMI-CELL

KAEFER

acerta

DIGITALDESIGN

Vakantiewoning

Etsrike

Op vakantie in Haspengouw,
met vrienden én je paard,

www.etsrike.be

Etsrike biedt plaats aan 20 personen en heeft

9 paardenboxen, rijpiste en weides.

Fietsen – Wandelen – Sauna

WEIJERGAERDE
Thuis in de natuur

Rust - Ruimte - Vrijheid

Midden tussen weilanden bossen en zandduinen, aan de rand van het, aan de uiterste rand van het gastvrije Kempische dorp Luyksgestel, liggen de sfeervolle vakantiehuizen van Weijergaerde. Een romantisch weekendje met z'n tweetjes, een ontspannen vakantie met de hele familie of een actief weekendje weg met de vrienden en je eigen paard of koets. Voor iedere bijzondere gelegenheid is het goed toeven in deze bijzonder mooie Kempische omgeving.

Hier vindt u rust, ruimte en vrijheid ver weg van massa toerisme

Weijergaerde ligt aan wandel-fiets-ruiter knooppuntennetwerkroutes en mooie MTB routes. Weijergaerde Boscheind 79 5575 AA Luyksgestel tel; oo (31) 0497 542491 meer info bekijk onze site; www.weijergaerde.nl info@weijergaerde.nl

Sport & Recreatie

ZOEK JE EEN LRV-CLUB IN DE BUURT,
SURF DAN SNEL NAAR

WWW.LRV.BE

VOOR EEN LRV-VERENIGING IN DE BUURT.
HIER VIND JE ONZE **440 CLUBS** TERUG MET DE NODIGE CONTACTPERSONEN.

ABONNEMENT

Abonnement voor LRV-leden via de vereniging te nemen.

Prijs voor een abonnement: 11 euro.

Vrij abonnement: door opgave van persoonsgegevens (naam, adres, geboortedatum) en overschrijving van 21,5€ op rekeningnummer: 736-4036846-61 met vermelding Abonnement LRV Magazine en naam, voornaam van de persoon, plus adres.

Prijs voor een abonnement voor niet-leden:
21,5€

Secretariaat en ledenadministratie
LRV, Waversebaan 99
3050 Oud-Heverlee
T: 016 47 99 60
E: info@lrv.be

LRV NATIONAAL BESTUUR

Algemeen directeur
Maude De Smedt

Voorzitter LRV
Georges Van Keerberghen

Ondervoorzitter
Johan Poismans / Eddy Laeremans

Provinciale voorzitter Antwerpen
Eddy Laeremans

Provinciale voorzitter Brabant
David Claeys

Provinciale voorzitter Limburg
Henri Eerdekens

Provinciale voorzitter Oost-Vlaanderen
Carine Wymeersch

Provinciale voorzitter West-Vlaanderen
Xavier Quartier

LRV RECREATIE BESTUUR

www.lrv.be

Voorzitter
Guy Baelden

Vicevoorzitter
Carl Vanherck

HORSEPTEMBER

Bloksheule - Bassevelde

ZA. 17/9 PROVINCIAAL PONYTORNOOI
ZO. 18/9 PROVINCIAAL RUITERTORNOOI

facebook **ZO. 25/9 NATIONAAL PONYTORNOOI** website

LRV SINT AGATHA BASSEVELDE

Bescherm je paard en pony tegen vervelende insecten in de zomer!

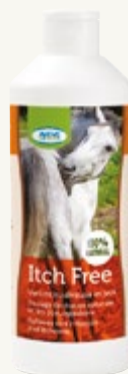
Ontdek ons gamma **insectwerende producten**
en supplementen in je **Aveve-winkel**.

**Animavital
Knoflooksnippers**
2 kg

**Aveve
Insect Free**
500 ml

**Aveve
Itch Free**
500 ml

**Finecto+
Horse**
600 g

**Finecto+
Protect**
1 l

avevewinkels.be/producten/dier/paard

Aveve
hier groeit plezier